

1. nedjelja došašća (Mt 24,37-44): Isus dolazi – čekajmo!

Gospodine Isuse, sve mi ovih dana govori o tebi. Ti dolaziš; dolaziš ponovno da nas podigneš, dolaziš uvijek iznova da nas sjetiš da si tu, da nas nisi zaboravio. Dolaziš jer si tako odredio i jer si tako najavio. A svojim si rekao da čekaju. Tvoj je dolazak za ovu zemlju uvijek iznenađenje. Bez obzira koliko se čovjek pripravlja, bez obzira koliko dugo čeka, tvoj je dolazak uvijek iznenađenje za sve ljude. Iznenađuješ zato što svojim dolaskom nadmašuješ sva ljudska očekivanja. Iznenađuješ, jer dolaziš drukčije nego što to čovjek u sebi zamišlja. Iznenađuješ obične ljude i mudrace svih vremena, jer nitko ne može istinski domisliti tvoj dolazak niti ga može staviti u kalupe ljudskih računica.

Tako si, Isuse, iznenadio i svoje suvremenike prvim, povijesnim dolaskom kad si se rodio u Betlehemu. Nitko te nije tako očekivao. Očito je da su ljudi, i pored stoljetnih priprava, bili nesporni da te dočekaju. Čekali su te, ali na drukčiji način i zamišljali u drugom obličju. A ti si došao u siromaštvu i krhkosti čovjeka, u nejakosti djeteta. To je bilo previše za sve ljude onog vremena. Zato te nisu znali dočekati, nisu te znali prepoznati.

Dolaziš i dalje kroz povijest. Svojoj Crkvi, svojim učenicima dolaziš u znakovima koji su tako siromašni i maleni da smo skloni ne prihvatiti te na taj tvoj način. Dolaziš nam u pričesti, u kruhu života, a tako se često dogodi da ne marimo za tu hranu od koje se živi. Dolaziš nam u ruci svećenika i molitvi Crkve, a mi bismo radije na neki drugi način osjetili olakšanje savjesti opterećene krivnjom. Dolaziš nam u pomazanju uljem, u položenim rukama, a mi te ne prepoznavamo. I danas je moguće da te ne vidimo!

Kako ćemo te tek moći prepoznati i dočekati kada dođeš kao Sin Čovječji u slavi? Hoćemo li te prepoznati? Jesmo li dovoljno budni da nam ne izmakne ta životna prilika? Ti nam čak daješ i neke upute, ali znademo li ih pročitati i budno čekati, bdjeti da te prepoznamo – prema onoj tvojoj: «Što ste učinili jednome od ove moje najmanje braće, meni ste učinili»? Želim čvrsto povjerovati da bih te čekao budno: ti si u svakom siromahu, u svakom bližnjem. Spašen, ljubavlju okružen čovjek – to je slava Božja, to si ti u slavi! Želim, Isuse, to vjerovati, da bih te mogao neprestano budno čekati, da ne bih bio kao nerazborit domaćin koji zbog nebudnosti dopušta da mu tat okrade kuću. Želim te čekati budno i prepoznavati neprestano, da bi i onaj naš posljednji, sudbonosni susret mogao biti u radosti. Ne želim ostati po strani, kao Noini suvremenici, ili kao oni koji će biti ostavljeni jer nisu znali dočekati Sina Čovječjega. Nauči me, Isuse, bdjeti, da bih te dočekao u radosti i slavi!

2. nedjelja došašća (Mt 3,1-12): Prorok obraćenja

Gospodine, slušam glas tvoga preteče, Ivana Krstitelja. To je čovjek koji ti je po volji. Za njega si imao svoje divno svjedočanstvo. On je to i zaslužio svojim predanim životom. Bio je sav tvoj, sav za tebe. Sav je njegov život bio u službi tvoga poslanja. On živi za tebe; samo to za Ivana ima smisla. Samo se tako prepoznaje i doživljava istinski život. Kako je divno vidjeti nekoga tko sasvim pripada Bogu, Božjim planovima. Kako je divno susresti dušu potpuno predanu tebi. Ivan je bio predan tebi i tvojem djelu spasenja sve do kraja svog života. On je i umro za tebe.

Njegova je propovijed autentična. Ono što govori, to i čini. Propovijeda obraćenje za oprostjenje grijeha i sam proživljava istu stvarnost kroz svoj predani život. Zato se njegov glas i poziv na obraćenje čuje nadaleko. I dolaze k njemu ljudi sa svih strana i ljudi svih klasa i staleža. Dolaze ga čuti. Ivan im poručuje dvije stvari: prava je poziv na nov, bolji život – na obraćenje. Druga je poruka vezana uz tvoj dolazak: «Na vratima je Onaj koga čekate!»

Isuse, Ivan te je ozbiljno shvatio. On se za tvoj dolazak iskreno pripravlja. Htio je da nema nikoga na ovoj zemlji tko te ne bi prihvatio, spremno dočekao. Zato smatra svojom životnom zadaćom da sve ljude pripravi za tvoj dolazak. Propovijeda sve što je za to potrebno.

Ivan nije bio lak u govoru. Govorio je teške i optužujuće riječi. Mi bismo se možda uvrijedili kad bi nama netko na taj način progovorio. Kao da smo bolji od Ivanovih suvremenika. A ipak, i nas se to tiče; i mi smo legla svakojake zlobe i pakosti! I mi upadamo u grijeha i često smo dvolični. Nismo uvijek iskreni. Sve je to i naš problem, na sve smo to i mi pozvani. I sve se te riječi i nas tiču. Daj nam, Gospodine Isuse, snagu da iskreno pogledamo u vlastitu nutrinu i da iskrena srca primimo Ivanove riječi kao poziv na obraćenje u ove naše dane.

I danas nam dolaziš. Daješ nam ovo blagoslovljeno vrijeme da se pripravimo za tvoj dolazak. Hoćeš nas upozoriti da još imamo vremena. Još nije kasno. Toliko se toga još može ispraviti, dogoditi. Neka i nas ovaj poziv Ivana Krstitelja nađe spremne na djelo obraćenja, tako da božićne dane dočekamo čista srca.

Međutim, Isuse, osjećam da je taj glas u pustinji, taj dragocjeni glas Ivana krstitelja, pravi izazov za nas. Još te mnogi ne poznaju. Mnogi ni ne slute da si među nama. Mnogi te krivo zamišljaju. Mnogi su robovi različitih navika i klanjaju se svakojakim idolima. Ima još uvijek toliko posla oko pripravljanja ovoga svijeta za tvoj dolazak. Trebaš i danas preteče; trebaš ljude koji će glasno govoriti, koji će svjedočiti, koji će se sasvim predati tebi. Trebaš novih preteča. Posluži se mnome. Posluži se nama i neka svijet upozna da si nam tako neizrecivo blizu!

3. nedjelja došašća (Mt 11,2-11): Da drugoga čekamo?

Isuse, i ja često želim pitati: «Jesi li ti onaj koji ima doći, ili drugoga da čekamo?»

Isto te je pitao i Ivan Krstitelj iz tamnice. Čuo je za tebe. Tvoj odgovor se poziva na djela ljubavi u ozdravljenjima i čudesima. Kao da citiraš prдавnog proroka koji te je nagovijestio upravo u tim znacima. Ipak, Ivanu je potreban konkretan odgovor. Meni je potreban konkretan odgovor. Da, Isuse, u tvoje vrijeme slijepi su progledali, hromi su ustali...ali danas? Jesi li došao i za ovo naše vrijeme, jesi li još uvijek utjelovljeni Sin Božji i za naše prilike, za naše siromaštvo, za ovaj naš trenutak?

Činio si divne stvari. I Ivan je to čuo. Ipak, on je još uvijek u tamnici. A prorok je rekao da ćeš i potlačenima vratiti slobodu, da ćeš utamničene izvući iz tamnice. Ivan je u tamnici. Jesi li ti onaj koji ima doći? Jesi li ti onaj koji ima meni doći, koji će postati moj Spasitelj? Ili da ipak drugoga čekam, budući da sam još uvijek u tamnici?

Ivanu si poručio odgovor. Izgleda da je on shvatio i da mu je to bilo dovoljno. Neki čak misle, Isuse, da je Ivan poslao svoje učenike da bi se oni uvjerali u istinu o tebi, da bi ostali uz tebe. Ivanu je bilo jasno! Jer, napokon, Isuse, Ivan i nije bio zatočen, nije utamničen, on je slobodan, njegovo je srce slobodno, njegova je duša slobodna. On je i u okovima slobodan. Naprotiv, Herod je zaslužnjen u splet svojih vlastitih interesa, u svoju požudu, u svoje ljudske obzire i ne može izići iz tog ropstva. Ivanu je to jasno i njemu je to dovoljno. Ivan ti vjeruje, Isuse!

Vjerujem li ti i ja? Znam li se ja radovati tvome dolasku i u znakovima koji se tiču drugih? Znam li te prepoznati kao svjetlo svijeta dok liječiš oči drugima, a moje i dalje ostaju bolesne ili u tami? Znam li te slaviti dok činiš da hromi prohodaju, a ja još uvijek čekam ozdravljenje svojih nogu? Znam li te prepoznati kao Otkupitelja i Osloboditelja, pa makar o tome slušao u tamnici?

Isuse, Ivanu je bilo dovoljno to što je o tebi čuo, što su mu govorili. Njegovo je srce bilo sretno. Znao je da u tvoj dolazak mora ugraditi i žrtvu svoga vlastitog života. Bio je radostan zbog tvojega dolaska, dolaska «Zaručnika», Pripravio ti je put, put dostojan tako velikog Preteče za koga si, Isuse, imao toliko lijepih pohvala.

Ne dopusti, Isuse, da se u svojim nastojanjima i poteškoćama sablaznimo o tebe. Ne dopusti nam da klonemo i da odustanemo od puta koji si nam zacrtao i da ne ostvarimo zadaće koje si nam povjerio. Daj da i mi danas, poput Ivana Krstitelja nekada, budemo poslušni tvojim riječima, vjerni pozivu na koji nas zoveš.

4. nedjelja došašća (Mt 1,18-24): Ne boj se!

Josipu je u snu objavljeno da će tvoje ime biti Emanuel, Bog s nama. Ti ćeš, Isuse, biti sama blizina. Susretat ćeš ljude srcem punim ljubavi. Ti ćeš biti spasenje za svakog čovjeka koji iskrena srca traži Boga.

Svaki puta kada na tako svečan način obećavaš da ćeš biti s nama, onda je to obećanje tvoje djelatne i žive prisutnosti, obećanje spasiteljske blizine. Ti si se utjelovio, postao si vidljiv, uzeo si naše ljudsko tijelo, hodao si ovom zemljom.

Međutim, tajna tvoje prisutnosti i blizine je u dubokoj stvarnosti srca koje ljubi. Ti si svakom čovjeku bio prisutan ne samo tjelesno, vidljivo, nego si potpuno, cijelim svojim bićem, nastojao prodrijeti u tajne ljudskoga srca, otkriti duboke potrebe čovjeka. I u tome si savršeno uspijevao. Isuse, ti si zaista znao tješiti, jer si pažljivo slušao. Znao si liječiti, jer si pomno ispitivao korijene bolesti; ti si znao vratiti radost, jer si imao oko i pogled za žalosne i siromašne. Tko god ti je pristupao osjetio je da ti, Isuse, ne rješavaš «slučajeve» serijski, niti se rješavaš ljudi na brzinu, nego svakom čovjeku pristupaš s posebnom pažnjom. Svaki je čovjek za tebe važan, svaki ti je potpuna osoba, vrijedan božanske ljubavi i svesrdne pomoći.

Kako se moram zastidjeti pred tobom, Isuse! Mi smo tako površni u susretima, tako tupi i bezosjećajni, gotovo neprisutni u našim odnosima. Često smo ljudima samo na uzvanjski način prisutni, a naše misli, naše srce, naši interesi leže daleko. Ljude obrađujemo na brzinu i oni su nam uglavnom samo teret. Ne želimo biti nepristojni prema njima, ali škrtarimo na angažiranoj prisutnosti u kojoj se jedino može otkriti istinska ljubav koja oslobađa, koja tješi, koja daje snage, koja unosi svjetlo i radost u ljudsko srce.

Isuse, dolaziš kao Spasitelj, Emanuel, Bog s nama! Ti to želiš i danas biti svakome od nas. Ti si najprisutniji, sama blizina. Ostvario si to svojim utjelovljenjem, time što si postao čovjek, a potvrdio si to otajstvom kruha i vina. Svi izvanjski znakovi vjere uvjeravaju nas tako rječito da si ti, Isuse, i danas angažirano u ljubavi prisutan za svakoga od nas u svakoj našoj potrebi i radosti, u svakom času života.

Božić – rođenje Gospodinovo (Iv 1,1-18): Blagdan domišljate Božje ljubavi

Da su ljudi znali, Isuse, tko si ti;
da su znalo odakle dolaziš, da su znali kojega si roda i podrijetla;
da su znali da si Mesija, da si obećani novorođeni Kralj...svi bi ti otvorili vrata,
ne bi se rodio u štali, nego u čistim domovima,
za tebe bi bilo mjesta u svakom svratištu!

Da su znali!

A na Dan suda ćeš govoriti: «Bijah gladan...Bijah žedan...Stranac bijah...Bijah gol...Bijah bolestan...U tamnici bijah...»

Kada to, Isuse?

«Što god ste učinili... Što god niste učinili... jednome od ove moje najmanje braće, (ni) meni (ni)ste učinili!»

Mi to znamo, Isuse!

Znamo unaprijed, rekao si nam, zapisano je!

Oprosti, Isuse, što me ni danas nije briga hoćeš li ostati negdje zabačen i sam, ostavljen i gol!

Oprosti, Isuse, što i danas moraš tražiti milosrdno srce da ti netko pomogne u bolesti i nevolji.

Oprosti, Isuse, za sve siromahe svijeta kojima ne mogu pomoći.

Oprosti, Isuse, što nisam siromah da bih bio slobodan i čist te sposoban da te prepoznam, da te vidim, da te susretnem.

Radujem se susretu s tobom u Božjoj riječi! Vjerujem da je to sakrament ljubavi.

Radujem se, Isuse, susretu s tobom u svetom Kruhu! Vjerujem da je to sakrament tvoje žive prisutnosti.

Oprosti mi kada se nedovoljno radujem tvojem pohodu u bratu, bližnjemu, malenome: jer i u najmanjima k meni dolaziš – ili bi u njima htio do mene doći! Ne prepoznajem te tada kao sakrament tvoje dobrote. Ne prepoznajem te, Isuse, da mi u takvim ponudama više daješ nego što ja mislim da od sebe otkidam. Jer za malen čin milosrđa ti mi daješ sama sebe.

Uvijek iznenađuješ svojim darovima i opravdavaš onu: «Bog se ne da nadmašiti u ljubavi!»

Isuse, dobro došao u ovaj svijet! Hvala ti, Isuse, što ostaješ na ovome svijetu među nama! Isuse, hvala ti što ćemo siromaha imati uvijek među nama. Dobro si nam došao, Isus!

Sveta Obitelj Isusa, Marije i Josipa (Mt 2,13-15.19-23) Božja ljubav ozdravlja naše obitelji

Htio si se, Isuse, roditi u običnoj, ljudskoj obitelji. Htio si imati majku i onoga koga ćeš moći nazivati svojim ocem i koji će se brinuti za tebe. To je, Isuse, tvoja Sveta Obitelj. Ona je u svojem skladu i dobroti najsavršenija obitelj svijeta, jedinstvena, ispunjena međusobnom pažnjom, ljubavlju, brigom, nježnošću. Častimo danas, Isuse, tvoju Svetu Obitelj.

Želio si na taj način, Gospodine Isuse, ući u sveopću ljudsku obitelj. Postao si jedan od nas, član naše ljudske obitelji, podijelio si s nama sve ono što je naše, ljudsko, krhko i slabo.

Hvala ti, Isuse, na tvojoj ljubavi. Hvala ti što si na isti način htio postati i članom svake naše ljudske obitelji, želeći tako biti svima nama blizu. Utjelovio si se na neki način u svaku obitelj i prihvatio kao svoje sve ono što je vlastito i nama ljudima u našim ljudskim mukama i patnjama.

Ponovo te zovemo, Isuse! Dođi u svaku našu obitelj, dođi u svaku našu situaciju, dođi k nama u ovo naše vrijeme. Budi s nama u ovim mukama i poteškoćama. Ne dopusti da klonemo na putovima svoga života i da zaboravimo da si ti s nama u sve dane do svršetka svijeta.

Gledajući jaslice, Isuse, prepoznajemo te tako slaboga, a ipak si bio najprije radost Mariji i Josipu, bio si radost pastirima i mudracima, bio si radost svima koji su dobronamjerno iščekivali Božji pohod i radosno te prepoznali. Već kao dijete donio si Šimunu svjetlo, a proročici Ani, starici, utjehu i ohrabrenje.

Pohodi nas u ove naše dan! Obnovi i ozdravi sve naše obitelji. Učini da muževi i žene, očevi i majke budu hrabri u svojem darivanju života i velikodušni u prihvaćanju života. Učini, Gospodine, da djeca opet budu radost roditelja, radost ljudi, radost svijeta!

Pohodi nas, kako bismo, Isuse, mogli osjetiti što to znači imati obitelj, biti u obitelji, dijeliti dobro i zlo s najbližima. Pohodi nas, Isuse, kako bismo jedni prema drugima ponovno bili obiteljski, u ljubavi povezani, bez zlobe i bez negativnih primisli. Pomozi nam da se naš narod osjeti kao jedna obitelj. Daj, Isuse, da se svi narodi svijeta osjete da su jedna velika obitelj, djeca istoga Oca, međusobno braća i sestre.

2. nedjelja po Božiću (Iv 1,1-18): Postali smo djeca Božja

Isuse, blagdansko raspoloženje polako jenjava. Blijede svjetla i sjaja božićnih i novogodišnjih dana. Iznenaduje nas čak i stanovita umornost i težina prvih dana nove godine.

Često smo tako nerasploženi. Što sada, Isuse? Čeka nas svakodnevni posao, život, dosadni susreti, neobavljeni poslovi. Blagdani su nas malo izbacili iz redovitoga tijeka života.

Ne dopusti, Gospodine, da mi kao tvoji učenici zaboravimo na Radosnu vijest Božića; ne dopusti da nestanu iz naših dubina predivne slike radosti i mira što ih donose stranice evanđelja koje govore o tvom dolasku na ovaj svijet. Smijemo se i dalje radovati s pastirima i anđelima i vjerovati da nismo proslavili samo neku idiličnu davnu uspomenu, nego da u toj stvarnosti tvoga pohoda i danas živimo.

Neprestano nam se ponavlja riječ tvoga utjelovljenja: «Riječ je tijelom postala i nastanila se među nama!» To je trajna istina. Ti među nama stanuješ, ti s nama ostaješ, ti s nama putuješ ovom zemljom, ti se nama neprestano raduješ. Zato si postao čovjekom da bi nam darovao tu sigurnost Božje blizine. Otkako si se ti, Isuse, utjelovio i postao čovjekom, neprestano je blagdan na ovoj zemlji, stalno imamo razloga za radost. Smijemo osjećati tvoju blizinu u vlastitom domu, na radnom mjestu, na ulici i u crkvi. Ti si svugdje i neprestano za nas. Prepoznavaj nas kao svoje, a nama podari mudrosti i hrabrosti da te uvijek i na svakom mjestu prepoznamo kao svoga Učitelja i Spasitelja.

Blagdan Krštenja Gospodinova (Mt 3,13-17): Objava Očeve ljubavi

Isuse, želim se naći uz tebe u vodama Jordana u času tvoga krštenja kako bih i ja mogao čuti nad sobom iste riječi koje su izrečene nad tobom i imati iskustvo ljubavi Očeve kako si ga ti osjetio. Daj mi milost da otkrijem istinu svoga krštenja u svijetlu tvoga, svoje pripadnosti nebeskom Ocu u objavi tvoga božanskog sinovstva. Zato se prepuštam istom glasu koji u mojoj nutрини odjekuje brojnim utješnim riječima:

«Ti si Sin moj! Meni pripadaš! Dragocjen si u mojim očima; ja te ljubim! Pripadaš mojoj božanskoj obitelji, ti si moj! Ti si ljubljени sin, ljubljeno dijete! Imaš pravo na svu moju ljubav, na moju naklonost. Možeš računati na tu ljubav u svim trenucima svoga života. Svoje ti ljubavi nikad neću oduzeti niti uskratiti. Ljubiti ću te uvijek, bez obzira na tvoju dostojnost ili nedostojnost, upravo zato jer sam ljubav sama, jer sam te stvorio iz ljubavi, jer želim da u toj ljubavi budeš sretan. Ti si moj ljubljени!

U tebi mi sva milina! Drago mi je vidjeti te! Dragocjen si u mojim očima! Moj pogled počiva na tebi. Pratim te na svim tvojim putovima. Pogled na tebe izvor je radosti moga srca. Uvijek ti se radujem!»

Isuse, hvala ti za objavu Očeve ljubavi. Hvala što sa mnom dijeliš tu ljubav kojom tebe Otac od početka ljubi. Tom si me ljubavlju obdario u času moga krštenja. To je najsvetiji trenutak, čas posinjenja koji mi po pečatu krštenja postaje trajnim darom.

Hvala ti, Isuse, za sakrament krsta i za sve sakramente kršćanske inicijacije. Po njima si mi sve dao, samoga sebe, ljubav nebeskog Oca. Hvala ti, Isuse, za roditelje koji su htjeli da se već kao dijete krstim i za kumove koji su htjeli svojom vjerom i svojom ljubavlju posredovati kod tog milosnog časa novoga rođenja. Hvala ti, Isuse, za svećenika koji me je krstio.

Hvala ti, Isuse, što si Crkvi svojoj ostavio taj sakrament i što je po tom sakramentu tvoja Crkva plodna majka koja i danas iz svog krila rađa brojnu djecu: ljubljenu djecu nebeskog Oca.

2. nedjelja kroz godinu (Iv 1,29-34): Evo Jaganjca Božjega!

Isuse, Ivan te je prepoznao kao Jaganjca Božjega. Pri tom je mislio na onaj čudesan događaj kada su Izraelci izašli iz Egipta. Spasiteljski i zaštitni znak njihova izlaska bila je jaganjčeva krv kojom su obilježili dovratnike svojih kuća. Tada su blagovali to zaklano janje. Dok čitam tu povijest, otkrivam u tebi, Isuse istinu i stvarnost.

Ti si na križu žrtvovan kao nevini jaganjac. U vrijeme kada su u hramu ubijali janjad za pashalnu gozbu po židovskim obiteljima, ti si visio na križu i dovršio si djelo spasenja. Tvojom smu krvlju obilježeni i otkupljeni. Tvoja nas je krv otela sili zla i pobijedila je snagu grijeha.

Ti si Jaganjac koji oduzima grijeh svijeta. Kako je velika bila sila Egipta u odnosu na Izraelce! Ipak, Bog ih je spasio i sačuvao. Jer, Bog je veći od svih sila ovoga svijeta.

I nas ugrožavaju sile ovoga svijeta. U ovom svijetu imamo muku. Sve je manje onih koji žele živjeti po svjetlu evanđelja. Ljudi sve više ugađaju svojim požudama. Mnogi žele prohtjeve svoje naravi neobuzdano proživjeti. Žele čak da to tako i svi prihvate, da se i ozakoni ono što odgovara njihovim porivima, požudama i strastima.

U ovom svijetu raspuštenosti, u svijetu u kojem se laže, psuje, krade, teško je ostati čist. Oni koji žele po svaku cijenu živjeti prema glasu savjesti i prema svjetlu evanđelja čine se ljudi u očima ovoga svijeta. Kao da tvoji učenici ne žive normalnim, prirodnim životom. Svijet se sve jače nameće svakom čovjeku. U rukama svijeta su javni mediji priopćavanja koji sve više i više hrane i kvare srca svih koji se njima služe, jer ne priopćuju dobro i plemenito, nego zlo i lažno.

Isuse, mi želimo biti tvoji učenici. Vjerujem da si ti istinski Jaganjac koji svojom krvlju otkupljuje čovjeka od njegovih grijeha. Vjerujem da si i nas otkupio i da nas neprestano otkupljuješ. Istom vjerom prianjamo uz tebe, Isuse, i u povjerenju da su Jaganjac koji odnosi grijeh svijeta. Vjerujem da je snaga tvoje krvi jača od sveg tereta grijeha svijeta. Otkupljuješ čovjeka od istočnoga grijeha i od svakoga osobnog grijeha. Otkupi nas, Isuse, i od sve zavodljivosti kojima ovaj svijet želi sve zarobiti u svoj mentalitet, u svoj način života i djelovanja.

Ti si jaganjac Božji. Ti nas uzmi pod svoje okrilje i zaštititi od svega čime ovaj svijet prijeti. U tebi želim vjerovati da će dobro i ljubav pobijediti prijevaru i mržnju.

3. nedjelja kroz godinu (Mt 4,12-23): Ribari ljudi

Liječio si, Gospodine, svaku bolest i svaku nemoć. Bio si svima sve. Nitko nije ostao kraj tebe neuslišan, prazan. U tebi je Bog pohodio svoj narod. Prolazio si Palestinom čineći dobro.

Uvijek je za tobom hrlilo silan svijet.

Danas smo i mi ovdje. Došli smo privučeni tvojim pozivom, tvojom riječju. Tu smo kod nedjeljnog sastanka privučeni tvojom dobrotom i ljubavlju.

I danas očekujemo od tebe, Isuse, da djeluješ u nama i na nama. Očekujemo da liječiš svaku nemoć i svaku bolest u narodu. A nemoći i bolesti ima danas više nego ikada, više nego u tvoje vrijeme dok si hodao Palestinom. Ima danas više otkrivenih bolesti, više dijagnoza nego prije. Očekujemo tvoju pomoć budući da u mnogim slučajevima osjećamo da su liječnici bespomoćni, da ne mogu dokučiti tajnu ljudskoga organizma niti dati dijagnozu koja bi sve protumačila. Osobito je teško odrediti terapiju koja bi vodila k ozdravljenju. Sve je u našim ljudskim rukama i u našem znanju tako krhko i slabo, nesigurno i površno da se ne možemo osloniti na svoje sile, na svoje znanje.

Pomozi nam, Isuse!

Dođi k nama i danas, budi u ovoj današnjoj zemlji, «Galileji poganskoj», da činiš iste čudesne stvari, kao i u vrijeme tvoga hoda Palestinom. Trebamo te, trebamo tvoju ljubav, tvoju pomoć i tvoju zaštitu.

Ipak, osjećam, Isuse, da i ti imaš svoje zahtjeve u odnosu na nas, da se i ti u današnjem evanđelju obraćaš nama s izazovom svoje ljubavi. Pozivaš nas: «Hajdete za mnom!» Tvoji su učenici brže-bolje ostavili sve i krenuli za tobom! Daj da se tako i s nama dogodi, da ne odgađamo svoj hod za tobom, svoje nasljedovanje tebe!

Nadalje, pozivaš nas da se obratimo jer približilo se kraljevstvo nebesko. Vrijeme je kratko. Treba krenuti za tobom, treba se opredijeliti za tebe!

Vjeruje, Isuse, da danas računaš s nama, kao što si računao s Petrom i Andrijom, Ivanom i Jakovom. Vjerujem da ti je stalo i do nas da bismo poslužili djelu tvoga spasenja, širenju evanđelja! Daj da ozdravimo u duši i da, oslobođeni svakog straha, krenemo za tobom!

4. nedjelja kroz godinu (Mt 5,1-12): Blaženstva

Htio bih biti blažen, sretan, a ne znam biti siromašan. Bojim se nestašice. Ne znam dijeliti od onoga što si mi darovao. Siromašan sam, a nisam blažen, jer ne znam biti, Isuse, siromašan duhom. Daj mi, Isuse, od svoga Duha siromaštva da bih bio slobodan za tebe, slobodan za braću. Daj mi dar predanja tebi i dar ljubavi za braću.

Htio bih biti blažen, Isuse, a ne računam uvijek na tebe, koji si Utjeha Izraelova, utjeha svih naroda, svakog čovjeka. Ne znam što ću s tolikim neutješnim situacijama i žalostima. Ti mi obećavaš utjehu, ali teško je prepoznati i dočekati utjehu u sadašnjem tijeku života. Pošalji i meni, Isuse, već sada anđela utjehe i svjetla u mnogim životnim situacijama.

Htio bih biti sretan, a ne želim te nasljedovati u krotkosti. Vidim kako silnici osvajaju zemlju, kako laktaši dolaze do boljih položaja i do drugih povlastica. Ti me zoveš na krotkost. Sam si bio krotak kao janje. Tvoj put krotkosti doveo te je na Kalvariju. Bojim se, Isuse, da tim putem krotkosti gubim sve prilike u društvu, da će me izigrati, da ću ostati bez baštine na zemlji. Pomozi mi, Gospodine moj, da ti vjerujem.

I tvoja pravednost mi je daleka. Ne gladujem i ne žedam za tom novom, tvojom pravednošću. Ako te dobro shvaćam, to znači, Isuse, potpunu otvorenost tvome zakonu, osobito zakonu ljubavi, život u izgaranju za druge, u svetosti. Htio bih to, ali mi je često cijena prevelika. Ne gladujem i ne žedam tako da bih to po svaku cijenu htio postići. Vрати mi hrabrost da te slijedim.

Htio bih biti blažen, a ne znam biti milosrdan. Kako je moje srce često strogi sudac drugima! Kako sam zatvoren u sebi, ne spreman činiti milosrđe! Isuse, udjeli mi svoje milosrđe, smiluj mi se!

Katkad mi se čini, Isuse, da bih živio u većem miru kad ne bi bilo oko mene ljudi. A ti me zoveš na mir, na mirotvorstvo, na aktivno zalaganje za mir. Nisam nositelj mira. Još uvijek ima nemira u meni i oko mene. Daj da budem sin Onoga koji je tebe poslao na svijet kao Kneza mira! Daruj mi mir!

Htio bih biti blažen, a srce mi nije čisto. Nosim u sebi ružne misli, osude i ogovore, ne vjerujem u obraćenje drugih niti u njihovu dobru volju. Često ne vjerujem u iskrenost drugih. Srce mi je zatrovano sumnjama. Očisti mi najprije srce, da bih mogao biti čist, da bih mogao biti blažen.

Progonjen sam. Ali to nije, Isuse, radi tvoga imena. To je često radi moje gluposti, radi mojih sebičnosti. Zato i nisam blažen. Daj mi milost, Isuse, da mogu u svakom času života biti potpuno i jasno opredijeljen za tebe i da za tebe i radi tebe zahvalno i hrabro podnesem svaku protivštinu. Bit ću tada blažen, jer si to ti obećao!

5. nedjelja kroz godinu (Mt 5,13-16): Neka se vide vaša djela

Došao si Isuse, da izvedeš ovaj svijet iz tame, da učiniš životnijim i ljepšim sve ljudske situacije. Došao si da svi budu sretni, da svima bude lijepo. I ljudi su to osjećali. Kod tebe je, Isuse, svima bilo lijepo, svatko se osjećao prihvaćenim. Nitko nije bio odbačen, prezren. Ti si za svakoga imao lijepu riječ, svakoga si dočekao srcem otvorenim za ljubav i za darivanje. Uz tebe je, Isuse, bilo lijepo živjeti. Uz tebe nije bilo mraka. Davao si ljudima sladak okus Božjega života i ulijevao im u srce novu nadu i novo svjetlo.

Iznenaduješ me, Isuse, svojim povjerenjem. Govoriš mi, govoriš nam da smo sol zemlje. Sol je u hrani nevidljiva, a čini svaku hranu ukusnijom. Djeluje iznutra, neprimjetno, a opet tako osjetljivo. I ti želiš, Isuse, da mi kršćani budemo u svijetu ono što je sol u hrani. Želiš da ovu zemlju učinimo ukusnom, lijepom za obitavanje, da ljudski život bude put dobroga ukusa, kvalitetan i plemenit. Breme toga stavljaš na naša ramena, na svoje učenike: «Vi ste sol zemlje!»

Nisam siguran, Isuse, da je moj život uvijek tako ukusan, da može to isto davati i drugima. Nisam siguran da uvijek ispunim tvoja očekivanja. Vjerujem da u tom pogledu trebamo neizrecivo puno tvog ukusa mira, dobrote, plemenitosti i snage. Ne dopusti, Isuse, da obljutavimo u ovome svijetu. Začinio si nasevandeoskom dobrotom svoga srca: ne daj da zatajimo!

Govoriš nam da smo svjetlo svijeta! Novo iznenađenje! Pretpostavljaš da ćemo biti puni svjetla i sposobni da svjetlom služimo ovome svijetu. To znači da tame u nama nema. A ipak, Isuse, i u nama imaš još uvijek tame. Ima još uvijek puno toga što želimo da ne izađe na svjetlo dana, da se ne vide naša djela, budući da nisu dobra.

Želiš, Isuse, da svijetlimo. Uvjeravaš da se svjetlo ne može sakriti. Niti se ono smije sakrivati. A ipak, ne svijetlimo! Znamo zatajiti. Svijet je još uvijek u tami. Premalo ima izvora svjetla i topline! Ti si, Isuse, na jedinstven način svjetlo ovoga svijeta. Ti si zaista zasjao sjajem koji nikad nije potamnio. Svako tvoje djelo bilo je javno. Sve si javno govorio, jer nisi imao razloga da nešto skrivaš. Prosvjetljeni smo krštenjem, a ipak nismo svjetlonoše! Pomozi nam, Isuse!

1. korizmena nedjelja (Mt 4,1-11): Odričem se đavla

Isuse, često smo i mi u napasti moliti te:

- «Pretvori nam kamenje u kruh....
- Riješi mi ovu tešku situaciju....
- Daj da položim ovaj ispit...
- Oslobodi me ove moje teške glavobolje...
- Nađi mi bolje radno mjesto...

... jer ti to možeš, ti si svemoguć, ti si Sin Božji. Tebi to nije teško, a meni će značiti tako puno!»

A ti odgovaraš:

- * «Ne živi čovjek samo o kruhu!
- * Tražite najprije kraljevstvo Božje!
- * Tko želi život svoj spasiti, izgubit će ga!»

Pomozi nam Isuse, da te shvatimo i da razumijemo tvoju Riječ!

Isuse toliko puta smo u napasti da:

- ulazimo u vratolomije života misleći da nas ti moraš čuvati od svake pogibli;
- nerazborito postupamo sa svojim tijelom i zdravljem misleći da ćeš nas ti zaštititi od svakog zla;
- očekujemo da ti brineš za stvari koje si povjerio nama.

Toliko puta e uzimamo kao nekog »robotu« koji ispunjava naše želje i pomaže naše pothvate.

A ti odgovaraš:

- * «Ne iskušavaj Gospodina Boga svojega!
- * Budite mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi!
- * Drži zapovijedi i živjet ćeš!»

Pomozi nam, Isuse, da shvatimo i prihvatimo tvoju Riječ!

Isuse, toliko puta smo u napasti očekivati od tebe da:

- po svaku cijenu steknemo položaj u društvu;
- imamo osiguran i kvalitetan materijalni život bez obzira na sredstva i načine;
- budemo u situaciji da si priuštimo sve što drugi mogu!

A ti odgovaraš:

- * «Ne možete služiti dvojici gospodara: Bogu i bogatstvu!
- * Tko želi biti prvi, neka bude posljednji, sluga svoje braće!
- * Ljubite jedni druge, kao što sam ja vas ljubio!»

Isuse, pomoz nam da te shvatimo!

2. korizmena nedjelja (Mt 17,1-9): Krštenje – sakrament miline Božje

Gospodine, povedi i nas navrlo visoku goru; povedi nas što više i dalje od ovozemaljskih niskih zabrinutosti i poriva; povedi nas iznad svega što nas svakodnevno pritišće i muči. Povedi i nas sa sobom, Isuse, kao što si poveo Patra, Ivana i Jakova!

Daj nam milost, Gospodine, da vidimo tvoje lice u punom sjaju i svjetlu; daj nam milost da te vidimo u bjelini i ljepoti koja privlači i koja oduševljava, koja govori o čistoći i o smislu života. Da, Isuse, daj nam milost da vidimo tvoje svijetlo lice i tvoje bijele haljine.

Jednom, na krštenju, darovana je i nama, Gospodine, bijela haljina nevinosti i čistoće. Nisi oprao samo naše lice, nego i čitavo biće od svake ljage grijeha, osobito od istočnoga grijeha čovječanstva. Hvala ti za tu milost. Žao nam je Isuse, što nema više na nama te bjeline i sjaja. Stoga te molimo: obnovi, Gospodine, pred nama i za nas tu milost preobraženja ne samo tvojega bića i tvojega lica, nego i našega bića i našega lica.

Povedi nas, Gospodine, na tu vrlo visoku goru. Puno ima u životu niskih udaraca, puno razočaranja. Trebamo tvoju pomoć i vodstvo. Uvedi nas, Gospodine, u svjetlo svoga lica jer ima puno tame i mraka u nama i oko nas, da nam je potrebno novo prosvjetljenje, nova snaga i nova bjelina krsne milosti i nevinosti da bismo mogli dalje živjeti.

I čuo se glas: «Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!»

I to je poziv. Vjerujem ti, Isuse! Ti si Sin Božji, ljubljene Sin. Želim te slušati, poslušati. Ti si vrijedan potpunog povjerenja. Došao si upravo zato da sabereš sve, da nas otkupiš i spasiš. Došao si u ovu našu dolinu da nas povedeš na visoku goru odakle se vide prave dimenzije života, pravi smisao života. Došao si da dadeš smisao svemu što nam izgleda teško, besmisleno i mračno.

Slušat ću te, Gospodine, i onda kada krenem s tobom ponovo s visoke gore u nizinu, u svakodnevni život, u iste brige i probleme, u ono od čega tako često bježimo. Slušat ćemo tvoj glas u napastima i kušnjama koje nas žele odvojiti od tebe. Slušat ćemo te, Isuse, i onda kada bismo htjeli pobjeći od svega što ne podnosimo i što nam zagorčava život. Želimo s tobom sići s gore u vlastitu obitelj, u svoj studij i rad, na svoje radno mjesto i u svoju tvornicu, u tramvaj i na ulicu, u prodavaonice gdje se dugo čeka i u urede gdje izgleda da se čovjeka ne shvaća kao osobu. Želimo s tobom, Isuse, poći u svoj svakodnevni život i otkriti da u tebi i po tebi sve postaje svijetlo i preobraženo.

3. korizmena nedjelja (Iv 4,5-42): Dar žive vode

Gospodine, i mene, kao i Samarijanku, čekaš na Jakovljevu zdencu i želiš razgovarati. I ja želim biti dionikom tvoje spasiteljske ljubavi, želim osjetiti blagotvornu snagu tvojih riječi, tvoje blagosti.

Dolaziš k zdencu, Isuse, umoran i žedan. Cjenkam se s tobom za čašu zagrabljene vode, a ti mi želiš za uzvrat dati pravu, živu vodu koja struji u život vječni. Gospodine, daj mi te vode da više nikada ne ožednim i da ne moram dolaziti na raspuknute bunare ljudske nezasitosti, ljudskih briga i problema, na bunare koji ne mogu utažiti moju žeđ za životom, za pravim i punim životom. Daj mi te vode, Gospodine, da utažim žeđ svoga života.

Samarijanki govoriš: «Kad bi ti znala dar Božji i tko je onaj koji s tobom govori...» Ni ja ne znam, Isuse, tko si ti. I meni se čini da te još ne poznam, da te ne primjećujem, da premalo računam s tobom, da imam krive predodžbe o tebi. I meni se često čini da si mi dalek i stran. Pomozi mi, Isuse, da te zaista upoznam kao dar Božji, kao odgovor neba na sve moje životne čežnje i želje.

Samarijanki si sve rekao. Otkrio si i njoj samoj tajnu njezina prošloga i grešnoga života. Rekao si joj kako je bijedno živjela, kako je puno toga u svom životu promašila. Otkrio si joj istinu da je htjela utažiti svoju žeđ za životom na krivi način, na bunarima gdje vode nije bilo. Otkrio si Samarijanki tajnu njezina života. Mnogo su toga o njoj ljudi znali i zato su je prezirali. Ti o njoj sve znaš i zato ustrajavaš u ljubavi i želji da je spasiš «Sve mi je rekao što sam učinila», tvrdila je Samarijanka puna oduševljenja i radosti. «Sve mi je rekao!» Da, Isuse, ti jedini znaš sve čovjeku reći, reći mu istinu koja može biti i gorka i teška, reći čovjeku sve što mu ne valja, a ipak ostaje prostor za mir i spasenje. Ti sve kažeš, Isuse, ali s ljubavlju. Ti sve znaš, ali ne osuđuješ, nego spašavaš. Mi, Isuse, n znamo sve, a previše kazujemo. Govorimo bez ljubavi i zato naš govor nikoga ne spašava, nego udaljuje od nas i od tebe. Naš govor nije u službi ljubavi i spasenja, kao što je to tvoj govor i tvoj razgovor. Divno je otkriti, Isuse, kako Samarijanki govoriš riječi koje mogu povrijediti, raniti, a u ovom slučaju liječe i ozdravljaju. To je zato jer je tebi, Isuse, stalo do nje, jer je ljubiš.

«Sve mi je rekao, sve zna o meni: a nije me osudio!» To je ono najdivnije što se može o tebi reći, što se može doživjeti u susretu s tobom!

Gospodine, često te molim da rekneš samo riječ da ozdravi moja duša. Molim te, Isuse, reci i meni sve, otkrij me meni samome. Zatvaram oči pred istinom svoga vlastitog bića i života. Uz tebe i po tebi ne moram se bojati gledanja u svoju prošlost, jer ću u tvome svijetlu prepoznati da je otkupljena.

4. korizmena nedjelja (Iv 9,1-41): Isuse – svjetlo svijeta

Gospodine, došao si kao svjetlo svijeta. Svijet je u tami. Čovjek je u mraku. Želiš sve ljude i čitav svijet izvući iz toga mraka. Došao si da više nikada nitko ne bude u tami, već da svaki koji vjeruje može hodati u svjetlu i po danu. Nailaziš na čovjeka koji još nikada u svojem životu nije vidio danjeg svijetla, koji još nije osjetio ljepotu prirode i sunca. Rodio se slijep.

Isuse, kako to mora biti teško, gotovo strašno! Stoga me ne čudi pitanje tvojih učenika koji u tome vide Božju kaznu. Sigurno je netko nešto teško sagriješio. Sigurno ga je netko prokleo. Možda je po srijedi neko zlo, neka crna magija, ljudska i đavolska zloba. Jer, čemu onda to njegovo trpljenje, njegova hendikepiranost?

«Nije sagriješio ni on, nj njegovi roditelji!» Tako ti, Isuse, odgovaraš. «Ovo je divna prigoda da se Bog proslavi. Ovo je trenutak da se očituje Božja dobrota i čovjekoljublje. Trpljenje nije kazna. Trpljenje je dio života i ono može postati blagoslovnim križem, slavom Božjom. Sljepoća tijela, nemoć tjelesnih očiju nije tragedija. Teža je tragedija sljepoća duše, mrak svijeta u kojem živimo, mržnja koja prijeti da ljudski rod izgubi povjerenje i ljubav. To je istinsko zlo. Sljepoća tijela nije zlo koje bi trebalo ugroziti duševni, pravi istinski život.»

Isuse, oslobodi me, oslobodi nas od sljepoće duše, od mraka srca. Oslobodi nas, Isuse, od nevjere i sumnje, od lutanja po bespuću, od utjecaja zlih sila ovoga svijeta, osobito od mržnje i duha osvetoljubivosti. Od svega me toga, od svega nas toga ti, Isuse, oslobodi i spasi!

Darovao si ovom čovjeku svjetlo njegovim tjelesnim očima. On je progledao. To je divno čudo tvoje ljubavi. Hvala ti, Isuse, za taj divan znak tvoje ljubavi i tvojega djela spasenja. I za Židove je to bilo nešto neviđeno, neizrecivo. Ipak, osjećam da si tom čovjeku darovao puno više, kada te je priznao i prihvatio kao Sina Čovječjega, kao Spasitelja svijeta i kada je pao ničice pred tobom i poklonio ti se. To je divan trenutak prosvjetljenja, darovanoga vida vjere.

Hvala ti Isuse, što si nas prosvjetlio već u onom blagoslovljenom času kada smo primili sakrament prosvjetljenja, sakrament krsta. To je čas kad je pobijedila tvoja milost i dobrota. Hvala ti što si nas obdario tim neugasivim svjetlom. Danas te molimo, Gospodine Isuse, ražari taj plamen u nama da bismo u tebi i po tebi i mi postali sve jasnije svjetlo svijeta i da bi te mnogi ljudi upoznali i prihvatili kao svoga Spasitelja.

5. korizmena nedjelja (Iv 11,1-45): Ja sam uskrsnuće i život

Isuse, dovoljno ti je reći: «Bolestan je onaj koga ljubiš» i ti znaš što treba činiti. Bolesan je onaj radi koga si došao na ovu zemlju; bolestan je onaj koji je vrijedan tvoje ljubavi. Ti, Isuse, jedini znaš narav i tajnu svake bolesti, svake slabosti.

Poput Marte i Marije, Isuse, i mi ti poručujemo: «Dođi, bolesni smo, bolesni su oni koje mi ljubimo, koji su nam dragi, koje želimo sačuvati u životu. Oprosti Isuse, što često zaboravljamo da ih ti voliš još više od nas, da su to oni koje ti neizrecivo ljubiš, da su to oni koje ti više ljubiš nego što to mi znamo ljubiti. Jer, ti si, Isuse, izvor svake ljubavi. Ti najbolje ljubiš.

Lazar je u svojoj bolesti i umro, a tebe, Isuse, nema blizu. Nisi odmah došao kada su te njegove sestre zvale. Marta i Marija misle da je sada sve gotovo. Nisi se odmah odazvao, a sada je kasno. Oglušio si se na njihovu hitnu poruku o Lazarovu ozbiljnom stanju i on je sada već četiri dana u grobu. Onaj koga ljubiš, Isuse, već je mrtav, već je pokopan. Marta i Marija misle da se sada više ne treba ni truditi. Sve je gotovo.

Tvoja je poruka: «Uskrsnut će brat tvoj!»

O kad bih mogao imati vjeru u tvoje uskrsnuće, vjeru u snagu tvoje ljubavi! O kad bismo mogli vjerovati u snagu tvoje riječi, u silu novog života po tvome Duhu! O kada bismo vjerovali u moć koja i suhe kosti pokreće i pretvara u vojsku vrlo, vrlo veliku!

Isuse česti smo zatečeni bolešću, smrću. Često bespomoćno gledamo na naše najdraže kako umiru, kako nestaju, kako trpe, a mi im ne možemo ništa. Često smo tako sputani i bespomoćni u svojoj ljubavi. Isuse, teško nam je i posustajemo pred vlastitom patnjom i umiranjem. Sve nas to nadilazi. Bolestan je onaj koga ljubiš. Pomozi nam da se s vjerom uzmožemo osloniti na snagu tvoje ljubavi. Ukloni, Isuse, od nas svaki pesimizam, svaki očaj, svako stanje razočaranosti mi tupe pasivnosti. Daj nam snagu da se povjerimo tebi i prepoznamo u tebi uskrsnuće i život.

Hvala ti, Isuse, za divno čudo tvoje ljubavi. Hvala ti što si na tako divan način uskrisio Lazara. Tvoja ga je ljubav izvukla iz tame groba na svjetlo dana, u novi život. Hvala ti za to divno svjedočanstvo ljubavi i života. Da, Isuse, vjerujemo da si ti uskrsnuće i život i da daješ život, ne samo kao daleko obećanje posljednjih dana svijeta i svemira, nego obilno dijeliš svoju ljubav i snagu već sada, u ovim našim danima. Želiš da te već sada prepoznao kao izvor života, kao uskrsnuće.

Neka tvoj vapaj: «Lazare, iziđi van!» odjekne i nad nama danas! Daj da iziđemo iz svojih grobova i skrovišta na svjetlo dana, obasjani suncem tvoje ljubavi!

Cvjetnica (Mt 26,14-27,66): Bože moj, zašto si me ostavio?

«Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?»

Gospodine, što je bilo u tvojoj duši u tom času? Kakvu li si morao osjetiti prazninu i tamu oko sebe i u sebi u času raspeća?! Znam da Bog ne može nikada nikoga ostaviti, ali može udijeliti iskustvo potpune ostavljenosti. Osjećam, Isuse, da ovim svojim iskustvom želiš otkupiti mene i sve ljude svih naraštaja. Želiš nas otkupiti od osjećaja ostavljenosti, napuštenosti, razočaranja. Mi smo se grijesima odvojili od Boga i zaslužili tu napuštenost, a ti, koji grijeha ne učini, preuze na sebe prokletstvo grijeha. Privini me na križ, Isuse, i daj da s tobom podijelim i ovaj osjećaj kojim otkupljuješ svijet. Otkupi me, Isuse, od svih osjećaja očaja, beznađa, zapuštenosti, razočaranja, neprihvaćanja i mržnje. Hvala ti za tvoje obećanje: «Neću vas ostaviti siročad!» I ono drugo: «Ja sam s vama u sve dane!»

«Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!»

Hvala ti, Isuse, što si mi oprostio. Hvala ti što me i opravdavaš! Da, Isuse, ne znam što činim kada griješim, kada se opirem milosti. Ne znam što činim kada ti okrećem leđa. Ne znam što činim kada svoje srce zatvaram pred tvojom ljubavlju. Oprosti i meni, Isuse, jer i ja sam prisutan podno tvoga križa, budući da umireš za grijeha čitavoga svijeta. Oprosti i meni, budući da si moje grijeha osjećao na sebi. Hvala ti, Isuse, što sam ja izliječen tvojom izranjenošću.

«Žedan sam!»

Žedan si, Isuse, moje vjere, moje ljubavi, moje vjernosti! Žedan si ljudskih srdaca i pažnje. Žedan su dijela ljubavi. Žedan si svih onih koji će dragovoljno prihvatiti tvoj put i krenuti s tobom za dobro cijeloga svijeta. Žedan si mene! Oprosti, Isuse, što nisam u stanju utažiti tvoju žeđ. Oprosti, Isuse, što i danas mnogi ostanu žedni pokraj mene.

«Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!»

Želim u svoje srce utisnuti ovu tvoju molitvu predanja. I ja bih htio biti do kraja predan Ocu. Primi me, Isuse, i učini moj život vječnim darom tebi! Daj da predano mogu prihvatiti i živjeti svaki križ u svom životu i svaki trenutak ovoga života.

Klanjam ti se, Isuse, i blagoslivljam te, jer si svojim svetim križem otkupio svijet, otkupio mene!

Uskrs (Iv 20,1-9) **Isus je živ!**

Uskrsnuli Gospodine!

Želim osjetiti snagu i ljepotu ovoga dana i događaja što ga slavimo. Daruj nam milost da to duboko proživimo, da se i našim dušama razlije ona radost kojom su se obradovali tvoji učenici kad su te vidjeli.

Molimo te da i nama ponoviš uskrsni pozdrav kao navještaj jedinstvenoga dara za kojim tako dugo čekamo: «Mir vama!» Podari nam taj mir i smiri naša nemirna srca, smiri ljude i narode oko nas.

Molimo te za sigurnost kojom si ispunio svoje učenike i žene pokraj groba kada si im rekao: «Ne bojte se!» Reci i nama da se više nemamo čega bojati, da je pobjeda na strani dobra, da si ti uskrsnuo od mrtvih i da si na taj način pobijedio grijeh i smrt. Uništi u nama svaku bojazan, strah, nesigurnost.

Molimo te, uskrsnuli Isuse, za milost da osjetimo tebe, tvoju blizinu. Želimo to osjetiti snagom tvoje riječi kojom si se dao prepoznati svojim učenicima: «Ja sam!» Toliko puta na našim liturgijskim slavljima čujemo sličan pozdrav: «Gospodin s vama!», a mi ipak ne vjerujemo dovoljno. Nismo dokraja, do svih dubina svojega bića, zahvaćeni snagom tvoje neizrecive prisutnosti.

Molimo te, živi i prisutni Gospodine Isuse, dođi k nama pa makar bila zatvorena vrata našega srca. Ti si tako došao svojim učenicima kada su zatvoreni, u strahu od Židova, čekali što će se dogoditi. Dogodio si se ti, Isuse, i preplavio si ih novom sigurnošću, svojom uskrsnom radošću. Dođi k nama. Dođi i onda dok su ti još uvijek vrata naše duše zatvorena. Uvjeri nas da si ti uskrsnuće i život, da si ti došao da nas oslobodiš svake zarobljenosti, svake zatvorenosti u nas same. Ne možemo nositi spasenje samima sebi. Ti si jedini Spasitelj svijeta. Spasitelj svakoga od nas.

Dođi, Isuse, iznenadi nas. Možda te nećemo odmah prepoznati. Ali do toga će sigurno doći budući da si ti ustrajan suputnik i imaš strpljenja da nam sve rastumačiš. Isuse, govori nam puno da bismo mogli shvatiti da je sve to tako trebalo biti, da si ti morao umrijeti za nas da bi se u uskrsno jutro mogao vidjeti stostruki plod ljubavi. Reci i nama riječ kojom ćemo otkriti blagoslov svakoga svojeg križa, svake svoje patnje.

Iznenadi nas svojom Riječju; iznenadi nas svojim lomljenjem kruha. Tada ćemo te sigurno i mi prepoznati. Pokaži nam svoje rane, vječne tragove predane ljubavi. Daj da i iz nas odjekne jedinstvena ispovijest nove vjere u tvoju prisutnost.

Isuse uskrsnuli, objavi nam se u Crkvi, otkrij nam se u proljeću, daruj nam se u ljubavi braće i sestara i pomози nam da te u nama i po nama i drugi prepoznaju. Bilo bi divno kada bi mogao i s nama računati kao sa svjedocima svoga uskrsnuća u današnjem svijetu.

2. vazmena nedjelja (Bijela) (Iv 20,19-31): SADA JE NA VAMA RED

Bože, dahom si svojim učinio da čovjek postane živo biće. Adam se probudio na život kad si u mrtvu materiju udahnuo princip života, besmrtnu dušu. Tvoj je dah, Bože, oblikovao čovjeka. Od tvoga daha žive i sva druga stvorenja. "Ako dah svoj oduzmeš, Gospodine, sve ugiba!" Svojim dahom neprestano uzdržavaš ovu našu zemlju i sve na njoj. Tvojim dahom i mi danas živimo.

Vjerujem, Bože, da je to zapravo tvoj Duh, Duh Sveti, treća božanska osoba, Duh životvorac. Vjerujem da je to onaj Duh kome cijela Crkva pjeva: "O dođi, Stvorče, Duše Sveti!" Duha nam svoga daješ, od Duha nam svoga dijeliš tajnu života. To više nije samo dah privremenog života, nego upravo čovjeku daješ od svog Duha neuništiv život koji se treba rascvati u vječnosti s tobom.

Hvala ti, Bože, što si sve tako divno stvorio i što si čovjeka stavio u centar svoga stvaranja. Sve si upravo čovjeku povjerio, učinio si ga sustvoriteljem, jer je pozvan da obrađuje tu zemlju kojom si ga ti, Bože, obdario. Daruj nama, tom svom stvorenom čovjeku, Bože, od svoga Duha koji sve čini novo, da čovjek ni danas niti ikada ne uništi ili ne pokvari to tvoje djelo, nego neka opravda tvoje povjerenje. Dahni opet svojim duhom u tajnu ljudskoga bića, kako bi čovjek danas osjetio poziv za ovu Zemlju i odgovornost za ovu Zemlju na kojoj živi. Obnovi dar svog Duha kako bi i danas obnovio tajnu svoga stvaranja i ljepotu svega stvorenja.

Bože, hvala ti za dar Isusa, Sina tvoga. Da otkupi i obnovi čovjeka Isus je darovao samoga sebe, predao je duha svoga kad mu je na križu klonulo tijelo. U ruke tvoje, Oče, predaje duh svoj. To je bio čas i predanja Duha za sve nas, novog duha, Duha Svetoga, što će biti njegov prvi dar u uskrsnuću. Hvala ti za uskrsnuće Sina tvoga po kojem počinje novi, neuništivi svijet, svijet ljepote i svjetla. Hvala ti za novo stvaranje koje je započelo u uskrsnuću Isusa Krista.

Isuse, hvala ti što si apostolima i Crkvi svojoj darovao kao svoj uskrsnuli dar Duha Svetoga da nastavi to novo djelo stvaranja, novog, neuništivog života. Hvala ti za trenutak kad si dahnuo u apostole kao što je to učinjeno kod stvaranja prvog čovjeka. Neka taj čin udisaja i danas prožme svakog čovjeka, neka prožme i nas na euharistijskom slavlju, kako bismo mogli postati nositelji te novosti što si je dao kao pečat novom stvaranju. Neka se u nama najprije dogodi novo srce i nova duša, da i sami postanemo nositelji novosti tvoga uskrsnuća.

3. vazmena nedjelja (Lk 24,13-35): NIJE LI GORJELO SRCE U NAMA?

Isuse, krećeš s dvojicom učenika prema Emausu. Čudno mi je da te nisu prepoznali i pitam se gdje su im bile uši da nisu čuli i prepoznali tvoj glas? Dugo im je trebalo. Morao si puno toga tumačiti iz Pisma kako bi im protumačio sve što o tebi piše. Govorio si im s uvjerenjem i ljubavlju. Oni su slušali i upijali u sebe tvoju poruku. Tek će kasnije zaključiti da ih je tvoja riječ grijala i da su osjećali u svom srcu da si to ti. Njihovo će srce reagirati. Ono se zapalilo ljubavlju prema tebi. Ti si živ.

Kad si stigao u Emaus događa se ona jedinstvena scena. Učenici su te htjeli zadržati sa sobom. Nešto im je govorilo da te ne smiju izgubiti. Već si im putem darovao toliko svjetla i nade. Ustrajali su u svojem navaljivanju sve dok nisi s njima ušao, sjeo za stol. A tada si pred njihovim očima uzeo kruh, razlomio ga i pružio im ga. Gdje su im do tada bile oči? Oni te sada prepoznaju. A tebe više nema. Ti si nestao ispred njihovih očiju.

Međutim, nisi nestao iz njihova srca. Oni nisu žalosni što te više ne vide. Oni su puni tebe, oni znaju da si živ, da si tu. Oni znaju kako do tebe i gdje te mogu susresti. Sve si im objasnio putem tumačeći Riječ. Sve si im rekao u lomljenju kruha.

Isuse, često se pitam gdje su naše uši i oči? Često slušamo riječ Božju. Posebno to doživljavamo kod svetih misa nedjeljom i blagdanom. Tada u zajednici vjernika svečano odjekuje tvoja poruka, živa riječ. A ipak, rijetko ili gotovo nikada nam ne zaigra srce kao ovoj dvojici. Sve u nama ostaje hladno, a tvoja nam je riječ katkada teška, dosadna, ili je prečujemo. Isto tako svake nedjelje sudjelujemo na istom slavlju gdje se lomi kruh onako kako si to ti činio na Posljednjoj večeri, ili upravo ovako kako si učinio u Emausu. A naše oči ostaju zatvorene. S pričešću se u nama ništa ne mijenja. Nismo sposobni učiniti ono što su ova dvojica učinila: puni tebe pohrlili su natrag u Jeruzalem i posvjedočili apostolima da si živ i da su te susreli. Nosili su te u sebi.

Isuse, obnovi čudo Emausa i u našim srcima. I mi smo često bezumni i srca spora da vjerujemo. I mi često gubimo nadu i tlo pod nogama. Često nam se događaju stvari koje ne razumijemo. Ti dolaziš i na naše putove, presrećeš nas na našim stazama. Međutim, naše je srce još tvrđe i sporije za vjerovanje nego tvojih učenika. Potrudi se s nama, Isuse, i daj da te osjetimo u svojoj sredini, a još više te molimo daj da uzmognemo biti pred ljudima pravi tvoji svjedoci. Kao i nama, i svijetu oko nas potrebna je radosna vijest da si uskrsnuo iz groba, iz zagrljaja smrti, da se preokrenula očajna situacija u radosni događaj pobjede ljubavi.

4. vazmena nedjelja (Iv 10,1-10): ČOVJEK - SAKRAMENTALNI ZNAK

Isuse, često mi se čini da ima puno onih koji dolaze ugrabiti i raznijeti. Ima toliko onih koji otimaju i krađu. Mnogo je onih koji nam ugrožavaju slobodu, koji traže naše vrijeme za sebe, koji od nas očekuju naš glas za sebe, koji svim silama žele našu pripadnost. Mnogi su trude oko toga da dođu nekako do našeg novca, do ugleda ili naših sposobnosti, koji žele na sve moguće načine sve što imamo i jesmo iskoristiti za sebe.

Mnogo je onih, Isuse, koji krađu i otimlju. Možda misle da na neki svoj način zauzvrat nude nešto privlačno, ali u biti uzimaju od nas neizrecivo više, ono što se ne može olako predati. Osjećam, Isuse, da ima puno onih koji ugrožavaju čak i naše poštenje, koji nasrću na čistoću duše i tijela, koji nas hoće otrgnuti od vjernosti tebi i evanđelju, koji nas žele zarobiti u svoje vode.

Ti me upozoravaš, Isuse, da su sve to tati i razbojnici. Njima nije do ovaca, nije im do dobra drugih. Oni traže sebe i svoju korist.

Nama govoriš: Ja sam vrata ovcama! Divno je to znati. Dopuštaš da kroz tebe ulazimo u život. U tebi i po tebi nalazimo sklonište, imamo čvrst put u topli dom, sigurnost i mir. Nudiš u tom pogledu samoga sebe, daješ nam svoj život. Ti si jedini koji ništa ne tražiš za sebe, jer si dostatan samome sebi, jer si punina života i sve imaš. Ti si jedini koji si savršen i ne trebaš više od onoga što jesi i što imaš. Zato samo ti, Isuse, bez interesa pozivaš, darivaš se i otkrivaš nam se kao vrata ovcama.

Dopuštaš, Isuse, da u tebi osjetimo svoje ljudsko dostojanstvo. Želiš da se osjećamo sretni i prihvaćeni, da osjetimo kako jedino u tvojoj blizini čuvamo svoj integritet, u ničem nismo okrnjeni. Jedino si ti, Isuse, vrata ovcama, vrata na koja mi smijemo ulaziti i izlaziti i pašu nalaziti. Hvala ti, što se na takav način brineš o nama, što si toliko darovao za nas.

Oprosti, što smo često znali lutati, što smo se povjeravali drugima, što smo tebi okretali leđa. Oprosti što te nismo uvijek dovoljno jasno i hitro prihvatili i imali povjerenja tvojemu glasu.

Ti si, Isuse, vrata ovcama, vrata na koja mi ulazimo. Ta su vrata uvijek otvorena za naš izlazak i ulazak. Oprosti, Isuse, što su vrata našega srca tako često zatvorena za tebe, za tvoju ljubav i za tvoju dobrotu. Oprosti što ti često moraš čekati na vratima našega srca. Želimo ti, Isuse, da od sada nađeš vrata našega srca uvijek otvorena a srce spremno na povjerenje i ljubav.

5. vazmena nedjelja (Iv 14,1-12): TKO VIDI MENE, VIDI I OCA

Gospodine Isuse, danas ti zahvaljujem za tvoju nesebičnu objavu Oca. Otkrivaš nam tajne božanske ljubavi, božanskog srca. U kući Oca tvojega ima mnogo stanova. Da, Isuse, u kući, u domu, u mjestu gdje Otac prebiva. Zar to nije upravo dom njegove slave, dom njegova srca? Jer, što ili tko može obuhvatiti Boga?

Isuse, kad si htio postati čovjekom nastanio si se među nama, tj. u srcu žene, svoje majke, koja je imala toliko ljubavi da je bilo dovoljno da se pod tim srcem ugodno osjećaš. Jedini stan tebe dostojan je upravo to srce koje je znalo ljubiti. Dok nama govoriš, Gospodine, o pozivu da slušamo i vršimo volju nebeskog Oca, onda nam otkrivaš kako ćeš svakoga nagraditi tko tebe sluša i vrši volju nebeskog Oca: "k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti." (Iv 14,23). Obećavaš svoju prisutnost, tj. svoje obitavanje u onome koji ti omili vršenjem volje nebeskog Oca. U kući Oca tvojega ima mnogo stanova. Da, Isuse, mnogo mjesta ima u kući Oca tvoga, tj. u srcu, u dubinama, u tajanstvenoj ljubavi tvog Oca. Ima dosta mjesta za svakoga, ima dovoljno prostora za sve ljude. To je srce najprije u potpunosti razotkriveno tebi kao Sinu. A ti dijeliš ljubav svoga nebeskog Oca s nama, ti nam daješ udio na toj ljubavi i zato ideš da nam pripraviš mjesto.

Hvala ti, Isuse, što si nam pripravio mjesto. Hvala ti što si u domu nebeskog Oca otkrio prostore ljubavi prema nama. Divno je znati da nas netko ljubi, divno je znati da netko ima za nas vremena, divno je osjetiti da sam nekome uvijek dobro došao. A meni i svima nama govoriš: U kući mog nebeskog Oca dobro si došao. To je tvoj dom, to je stan koji i tebi pripada. Dođi u taj dom, jer je sve učinjeno da ga zaposjedneš.

Hvala ti, Isuse, za taj divni dom, za tu sigurnost, za mir. Hvala ti, Isuse, što si nam ti i Put, što smijemo kročiti tim putom, što si nam utro stazu do srca nebeskog Oca. Hvala ti što nam se otkrivaš kao Put kojim hodimo u život. Da, Isuse, samo po tebi dolazimo k Ocu, k cilju života, k sreći.

Isuse, tako smo dugo skupa, a katkada izgleda kao da te tako malo poznamo. Kao da te ni mi ozbiljno i pažljivo ne slušamo i prećujemo najvažnije sadržaje tvojih riječi. I nama prigovaraš kao i Filipu: dovoljno je da vidimo tebe, da čujemo tebe, i Otac će nam biti jasniji, bliži, prisutniji. Otkrij nam se i danas i da zajedništvo s tobom ostane vječno i trajno, a onda da skupa s tobom možemo jednom doći ondje gdje je tvoj Otac. Nastanite se sada ti i Otac milosno u meni, kako bi se ja jednom u vječnosti s tobom nastanio u njemu.

6. vazmena nedjelja (Iv 14,15-21): DUH BRANTIJE

Hvala ti, Isuse, za utjehu ove riječi. Hvala ti na obećanjima koja si dao svojim učenicima, koja sada i nama daješ: Neću vas ostaviti siročad; nećete biti bez moje utjehe. Neću vas pustiti bez pomoći. Dajem vam od svoga Duha. Bit će to Branitelj vašeg života, Branitelj u ovim vašim danima. Branitelj vaših noći. Nemate se čega bojati. Time što me više nećete vidjeti tjelesnim očima, nećete biti prikraćeni u snazi moje prisutnosti, jer ja sam s vama. U tu istinu uputit će vas Duh Sveti.

Hvala ti, Isuse, za toliki dar. To je izuzetan dar tvoje brige za nas. Hvala ti, Gospodine, što si po Duhu Svetom ostvario svoje obećanje trajnog boravka među nama. Dok si sa svojim učenicima vidljivo boravio, prihvatio si i fizičku ograničenost naše ljudske naravi. Bio si prisutan samo ondje gdje su te ljudi mogli vidjeti. Bio si uz pojedince samo dok si vidljivo s njima boravio. U nekim trenucima ljudskog života nisi mogao biti, nisi mogao stići. Sjećam se, Isuse, osobito Marte i Marije koje su to bolno osjetile. U trenutku kada su te silno trebale nije te bilo u njihovoj blizini. Čak su ti i poručile da je bolestan onaj koga ljubiš. Mislile su da je to dovoljno da te pokrene i da se nađeš u času Lazarove bolesti kraj njegova uzglavlja. Sve bi bilo dobro. No, tebe u tom času nije bilo. Došao si kad je po njihovu mišljenju sve bilo gotovo. Međutim, već tada si se bio otkrio: ti si uskrснуće i život. A to na osobit način možeš ostvariti istom po svojem uskrснуću i po daru Duha Svetoga.

Hvala ti, Isuse, što upravo nama daješ od svoga Duha. Divno je osjetiti kako nas štitiš i braniš. Divno je osjetiti kako se brineš za nas i kako više nikad neće biti praznina u našem životu kada bismo mogli pomisliti da se ne brineš za nas.

Hvala ti, Isuse, što nam u tom istom Duhu otkrivaš i tajnu svoga unutarnjeg božanskog života. Otkrivaš nam Oca, darivaš nam Oca. Pozivaš nas na život djece Božje i želiš da osjetimo u svome biću svu snagu neizrecive ljubavi tvoga nebeskog Oca.

Budi blagoslovljen, Gospodine Isuse, za milosno zajedništvo u koje nas uvodiš tim darom. Postajemo ukućani Božji i sugrađani neba. Postajemo dionici tvoga dara života i zoveš nas na to vječno zajedništvo u zagrljaju Oca. Sve si nam time darovao. Zaista se može reći i u tom načinu kako se brineš za nas, kako je sve tvoje postalo i našim. Najprije si ti prihvatio našu ljudsku narav, a onda si nas uzdigao u dostojanstvo Božjih sinova i kćeri, postali smo dionici tvoje nebeske domovine.

Nauči me moliti, Isuse! Ti si molio Oca i primili smo dar, Duha Svetoga. Otvori nam srce za takvu molitvu koja će i danas uroditi tim istim darom, Duhom Svetim.

UZAŠAŠĆE BOG NE NEIZRECIV

Isuse, nećeš nas ostaviti siročad. To si svečano obećao svojim učenicima. Vjerujem da to govoriš i nama, da se to tiče i ovih naših vremena i svakoga od nas Hvala ti za sve što si nam time obećao, što iza te svoje riječi stojiš.

Čitam i drugo tvoje obećanje: "I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek: Duh Istine!" U ljubav prema meni uključeno je Presveto Trojstvo. To je jedinstvena ljubav kojom nas Bog ljubi. To je ljubav Očeva, ljubav po kojoj možemo osjetiti slobodu i sreću djece Božje. To je ljubav tvoja, Gospodine Isuse, kojom nesebično dijeliš s nama ljubav kojom Otac odvijeka tebe ljubi. To je ljubav Duha Svetoga, ljubav koja postaje osobom u toj trećoj osobi Presvetog Trojstva.

Duh će Sveti biti Branitelj. Međutim, to je i Duh Istine. U tom Duhu prepoznat ćemo se u istini, u pravome svjetlu. Vidjet ćemo i sebe, svoju situaciju, svoje nedostatke i svoje mane. Vidjet ćemo se kakvi jesmo. To je također zadatak Duha Branitelja. Jer samo istina oslobađa. Za to nam treba hrabrosti. Udijeli nam, Isuse, tu i takvu hrabrost da prihvatimo tvoga Duha Istine kao svoga Branitelja. On će nas obraniti ne samo od ljudi oko nas, ne samo od drugih, nego i od nas samih, od naših samozavaravanja, od naših ograničenosti i nedostataka. Duh će nas obraniti od našeg bijega pred činjenicama koje nas bole. Često i istina boli. Duh Sveti će nam pomoći da čujemo istinu i da onda postupimo onako kako je to njegova sveta volja. Ti nam, Isuse, obećaješ tog i takvog Duha Branitelja.

Primili smo ga po sakramentu krizme. Uz taj sakrament obnovili smo svečano i sva krsna obećanja. Ti i na njih računaš, Gospodine, kao što i mi računamo na ispunjenje tvojih obećanja. Neka nas Duh tvoj Sveti ispuni hrabrošću da ti budemo vjerni, pa vjerujem da ćemo i mi onda osjetiti snagu tvoga Duha koji će nas ispuniti radošću i mirom. Pošalji, Gospodine Duha svojega i daj da osjetimo kako nismo sami!

Neka nas, Gospodine, Duh tvoj Sveti sjeti svih darova koje smo primili i na koje kao tvoji pomazanci imamo pravo. Neka nas sjeti da smo zapečaćeni ljubavlju koja ne prolazi, radošću koju nam nitko uzeti neće; neka nas sjeti da smo obdareni mirom koji izvire u dubinama našega srca. Taj je mir tvoj dar i počiva u nama ako smo dostojni toga mira. Učini da ga budemo dostojni! Sve si nam to darovao po snazi svoje prisutnosti koja se upravo po uzašašću razlijeva na nas u Duhu Svetom.

7. vazmena nedjelja (Iv 7,1-11): ISUS MOLIT ZA NAS

Oče sveti! Hvala ti za Isusa, tvoga Sina. Hvala što si ga darovao ovoj zemlji, što je postao čovjekom radi nas, radi svih ljudi čitavoga svijeta, svih generacija. Hvala ti, Oče, što si tako ljubio svijet, što si tako ljubio nas, da si nam Sina darovao. On je uistinu ispunio tvoju volju. Samoga je sebe darovao za nas, jer si to ti tako htio. Dao je sve od sebe da nijednoga ne izgubi od onih koje si mu povjerio. Hvala ti za Sina koji je bio poslušan do smrti, do smrti na križu. Hvala ti za Sina Isusa, malenog i poniznog slugu, koji nije došao da bude služen, nego da služi.

Isuse, hvala ti za neizmjernu tvoju ljubav. Hvala ti za brigu za svakoga od nas. Ne želiš da ikoga izgubiš. Spreman si kao dobri pastir poći u potragu za izgubljenom ovcom, pa ma gdje se ona nalazila. Hvala ti, Isuse, za svu ljubav kojom nas i sada pratiš, kojom i sada hraniš svoju Crkvu. I mi smo neprestano dionici tvoje ljubavi u sakramentima, u molitvi, u susretima ljubavi i zajedništva. Hvala ti što si nam omogućio pristup u to zajedništvo života.

Isuse, hvala ti što želiš da živimo ondje gdje si i ti sada u slavi svoga Oca. Hvala ti što si sve učinio da se to dogodi. Posebno, Isuse, hvala ti što si se molio za nas na Posljednjoj večeri. Nisi molio samo za ove, nego i za sve koji će na njihovu riječ povjerovati. Mislio si pritom i na sve nas danas. Hvala ti, Isuse, što je tvoja ljubav neograničena. Molio si u onom času za sve ove naše sadašnje trenutke i za ovaj naš čas. Mislio si na nas u svojoj ljubavi i dosegao si nas u našem konkretnom svakodnevnom životu.

Hvala ti, Isuse, za svu ljubav i za tvoje povjerenje prema nama. Veseliš se što smo tvoju riječ sačuvali, premda ima toliko toga što sve to stavlja u pitanje u načinu našeg postupanja i našega vladanja. Hvala ti što nas pred Ocem braniš i hvališ. I to je znak tvoje neizrecive ljubavi.

Molim te, Isuse, da nas pratiš i dalje na onaj način, kako si to obećao svojoj Crkvi. Molim te, Isuse, za Duha tvoga svetoga kojim želiš obogatiti svoju Crkvu i ispuniti je svojim mirom i sigurnošću. Molim te, Isuse, da nas pohodiš, da nas iznenadiš, da nas ispuniš tim Duhom koji je sposoban preobraziti lice zemlje, lice svijeta. Neka i nas preobrazi i učini tvojim učenicima do kraja.

DUHOVI (Iv 20,19-23): DUH SVETI U POVIJESTI SPASENJA

Isuse, apostolima si obećao da ćeš im poslati Duha Svetoga, Duha Branitelja, Duha istine i ljubavi. Obećao si apostolima i Crkvi svojoj Duha Tješitelja, Duha sigurnosti i mira.

Isuse, uvijek si bio vjieran svojim obećanjima, stoga te i mi danas molimo:

Pohodi nas svojim Svetim Duhom da nas prožme i zahvati. Obnovi u nama taj neizrecivi dar jer osjećamo kako je u nama sve već nekako staro i umorno, ništa se ne događa, nalik smo ustajaloj vodi, bez života smo i bez poleta. Pošalji nam, Isuse, Duha svoga i obnovi u nama sve njegove duhovske darove.

Isuse, pošalji nam Duha Branitelja. Često osjećamo nesigurnost i stoga smo potrebni zaštite i pomoći. Iznenađuju nas neugodne situacije koje ispunjavu naše srce strahom i tjeskobom. Često se osjećamo napadnuti i ugroženi u svijetu u kojem živimo. Daruj nam, Gospodine, najboljeg Branitelja koji nikada neće zakazati. Daj nam Duh svoga koji će nas zastupati u svim parnicama i razmiricama pred sudištima ovoga svijeta. Neka se na nama i u nama obistini tvoje obećanje da ne moramo strahovati što i kako ćemo govoriti, jer će nam se dati u onaj čas sigurna obrana po Duhu Branitelju. Daj nam svog Duha kako bismo bili sigurni i da nestane straha iz naših srdaca. Još smo uvijek puni straha. Kao da nismo primili duha sinovstva, nego duha robovanja. Bojimo se za sutra. Strahujemo od loših vijesti. Ima mučnih prognoza koje nas pritišću. Daj nam Duha Branitelja koji će nas uvjeriti da nas ljubiš.

Gospodine, ispuni nas Duhom istine. Rekao si da će nas istina osloboditi, a obećao si dati nam Duha svoga koji će nas upućivati u svu istinu. Pošalji nam, Gospodine, Duha istine. Neka nam on bude jasno i čisto svjetlo u ovome svijetu gdje kao da vlada mrak, laž i prijevara. Pošalji nam Duha istine, kako bi u našim srcima ona došla na svjetlo dana, kako bismo bili nositelji istine i ljudima oko sebe. Dođi, Duše istine, i rasprši iz naših srdaca duha i oca laži.

Gospodine, molimo te da nam ponovno udijeliš kao siguran dar Duha ljubavi. U ovom svijetu mržnje i osvete, neprijateljstava i nepovjerenja potreban nam je silno Duh ljubavi. Dođi, Duše ljubavi, i zapali nas. Dođi, Duše ljubavi, i neka u nama bude spaljena svaka klica mržnje ili osvetoljubivosti. Oslobodi nas od svih negativnih osjećaja prema bližnjima. Neka nestane, Duše Sveti, snagom tvoje ljubavi, iz ovoga svijeta u kojem živimo svake mržnje, razdora, nesloge i netrpeljivosti. Unesi mir i ljubav u naša srca i unesi taj isti mir i ljubav u ovaj naš svijet. Neka se na cijelom svijetu, snagom tvoga zahvata, osjeti neizreciva radost koja je preplavila apostole kod prvih Duhova.

SVETKOVINA PRESVETOGA TROJSTVA (Iv 3,16-18)

Bože, Oče! Tvoj te je Sin zazivao sinovskim, djetinjim tepanjem izgovarajući riječ "Abba". Mi bismo to rekli u djetinjoj slobodi riječju "Tata", odnosno nekom drugom sličnom riječju. Teško nam je i zamisliti, Oče, da tebi, velikom i uzvišenom, neizrecivom i sveznajućem, vječnom i svemogućem, progovorimo tu riječ djetinjeg tepanja, tj. riječ "Tata". A ipak, Isus nam je rekao da nećemo u Kraljevstvo Božje ako ne budemo znali reći tu riječ, ako u odnosu na tebe ne budemo kao djeca. Možda smo još uvijek previše ozbiljni, možda se pred tobom još uvijek pravimo previše važni, veliki, a samo ti si nezamjenjiv, samo ti si velik. Udijeli nam Duh svoga, Duha Svetoga, Duha posinstva koji će nam omogućiti da tepamo na taj način. Nismo primili Duha ropstva, nego Duha sinovstva i smijemo tim načinom pristupiti tebi, Oče! Slavimo te u tajni tvoje prve božanske osobe, u tajni tvoje ljubavi kojom si nas stvorio i kojom nas uzdržavaš u životu. Bože, Oče, daj nam slobode i ljubavi da te mogemo slaviti i blagoslivljati u punoj slobodi i istini!

Bože Sine, Isuse! Tako si nam blizu! Postao si čovjekom, djetetom, jednim od nas. Prepoznamo te u tvom Utjelovljenju. Ispovijedamo vjeru da si od vijeka u krilu Očevu, da si Jedinorođeni Sin Božji! Ti si u Presvetom Trojstvu druga božanska osoba. Međutim, Isuse, mi te poznamo kao Isusa, kao brata, kao Spasitelja. Poznamo te kao onoga po kojem nam je Otac neizrecivo blizu, kao onoga koji nam je objavio Oca. U tebi i po tebi i sami sebe prepoznamo u dostojanstvu djece Božje. Isuse, objavljuj nam neprestano tu tajnu Boga Oca; daj nam uvijek novo iskustvo da nas Otac ljubi i da možemo svoj život povjeriti njegovom srcu. Hvala ti za sve što si učinio za nas!

Bože, Duše Sveti! Prodahni nas Duhom istine i ljubavi. Upoznaj nas s Ocem; stavi u naša srca i na naša usta molitvu. Daj da djetinjim srcem molimo. Otvori nas potpuno za Sina, za Isusa. Samo u tebi i po tebi možemo Isusa zazvati i priznati Gospodinom. Učini to u našim srcima, u dubinama bića, Duše Sveti! Neka nas zahvati tvoja ljubav, tvoje oduševljenje, tvoja životvorna snaga. Dođi, Duše Sveti i ispuni nas svojom snagom.

Slavimo te, Oče, Sine, Duše Sveti! Jedinствен si u tajni božanstva; osobit si u tajni triju osoba! Ti si Bog s nama, Bog za nas, milosrdan i vjeran, spor na srdžbu, bogat dobrotom! Budi blagoslovljen, Bože naš!

TIJELOVO (Iv 6,51-58): BOG PRISUTNI

Isus nam je sebe ostavio na osobit način u sakramentu svoga Tijela i Krvi. To je neizrecivi dar. Bogat je ljubavlju. U njemu je Isus darovao čitavoga sebe. Smijemo stoga promatrati otajstvo ovoga sakramenta pod vidom prisutnosti.

Isus je čovjeku bio blizu, bio je prisutan. Ljudi su za Isusova zemaljskog života osjetili tu neizrecivu kvalitetu Isusove raspoloživosti za drugoga. Svatko se osjećao uz njega prihvaćen i ljubljen. Nitko nije imao dojam da ga je Isus olako uzeo ili površno slušao. Isus je znao slušati što mu ljudi govore, znao je čuti i misli srca jer je bio čovjeku blizu, zainteresirano okrenut prema svakome tko ga je trebao. U njegovu životu susrećemo brojne primjere Isusove aktivne prisutnosti, i još više primjera ljudske gladi za osobom povjerenja koja ima vremena i ljubavi za drugoga.

Osjetljivi smo na prisutnost. Često doživljavamo krize zbog pomanjkanja prisutnosti osoba koje bi nam trebale biti blizu. Razočaramo se kada se netko od najbližih ne sjeti da nam je potreban, ili ne misli na nešto što nije smio previdjeti. Boli nas kad primijetimo da nas sugovornik uopće ne sluša, ili kada nas liječnička ekipa kod vizite promatra kao objekt, predmet, a ne kao osobu. U današnjem čovjeku ima sve više trauma i praznina upravo zbog krize prisutnosti. Čovjek više ne zna biti drugome blizak, ili kako bi Isus to rekao u evanđelju, nismo više sposobni biti bližnji.

Dragocjena nam je i spasonosna istina da je Isus u tom pogledu vjeran sam sebi i da je po snazi svoga uskrsnuća, slobodan u odnosu na prostor i vrijeme, prisutan svakome u sve dane do svršetka svijeta. Na njega nitko više ne treba čekati, Isus je u svakom času sama prisutnost. Da bi to mogao ostvariti i na ljudima opipljiv i prepoznatljiv način, ustanovio je euharistiju, sakrament intenzivno prisutne ljubavi. U svakoj misi, u svakoj pričesti Isus je prisutan. To nije samo neka objektivna prisutnost, izolirana i dogmatska. To je u isto vrijeme prisutnost u osobnom odnosu na svakoga tko s vjerom sudjeluje na misi, tko s vjerom prima taj kruh života. To je prisutnost za nas.

Euharistija je sakrament takve Isusove prisutnosti. Prepoznamo takvu prisutnost u prilikama kruha i vina i klanjamo se Isusu koji je na tako jasan i neposredan način htio pokazati da je doista s nama i za nas. Više nitko nije sam, nitko nije prepušten samome sebi. Isus postaje bližnji svakome u njegovoj čežnji za životom, za puninom života i za vječnim životom. Crkva će to i dogmatski definirati, ali vjerničko će srce osjetiti da se tu ostvaruje Isusovo obećanje: "K njemu ćemo doći, i kod njega se nastaniti!" (Iv 14,24).

9. nedjelja kroz godinu (Mt 7,21-27):

SLUŠATI I VRŠITI RIJEČ

Isuse, sabiremo se na molitvu. Katkada se pitamo da li je to korisno, dobro. Ima ljudi koji ne mole, ali korisno djeluju i rade. I tvoja riječ nas upozorava, Isuse: "Nije dosta govoriti: Gospodine, Gospodine! Valja činiti, izvršiti tvoju riječ.

Znam, Gospodine da I kod mene postoji neka razdijeljenost između moje vjere, moje molitve: "Gospodine, Gospodine!", I moga života. Događa mi se da kažem, ali ne činim. Očuvaj me od toga, Isuse! Ne dopusti da me situacije života udaljuju od tebe. Ipak, Isuse, I u mojem djelovanju ne dopusti da se oslanjam jedino na svoje sile I svoju aktivnost, nego na snagu tvoje milosti. Zato oplemeni moju molitvu I neka ona bude izvor novog djelovanja.

Tvoja je riječ, Isuse, kao stijena. Daj da na njoj gradim svoj život, svoje planove, svoju budućnost, svoje odnose prema drugim ljudima. I u olujama koje su neminovne ti ćeš nas održati da ne klonemo, da ne potonemo, da se ne srušimo.

Isuse, Sine Boga živoga, imam povjerenja u tvoju ljubav!

Isuse raspeti na križu, ti si nas privukao k sebi da živimo u sigurnosti!

Isuse, Spasitelju, ti nas štitiš kad se sve uroti protiv nas!

10. nedjelja kroz godinu (Mt 9,9-13):

ISUS BLAGUJE S GREŠNICIMA

Isuse, sjedio si za stolom s carinicima i grešnicima. Pio si iz njihovih čaša, lomio s njima isti kruh. Dijelio si s njima zajedništvo istog stola. Bilo je sigurno vrlo veselo. Nisi se bojao da ćeš se okaljati njihovom grešnošću. A ipak, farizeji ti to zamjeraju. I onda, kao i danas, vrijedilo je pravilo: "S kim si, takav si!" Nije stoga čudno da ih je sablaznilo tvoje ponašanje. Poistovjećuješ se s grešnicima.

Isuse, učinio si to već davno prije. Najprije si to učinio svojim utjelovljenjem. Zar se tada nije nedodirljivi i vječni Bog, neizmjereno veći od čovjeka, Bog koji je na nebesima, svojim utjelovljenjem stavio na ljudsku razinu? Zar nije to prvi korak tvojeg nezaustavljivog hoda prema grešnicima? S nama si se solidarizirao, postao si jedan od nas.

Isuse, učinio si to isto u jedinstvenom času svoga krštenja na Jordanu. Stao si u povorku grešnika koji su čekali da ih Ivan krsti. Svi su oni priznavali svoje grijehe i prihvaćali program obraćenja. U tom smislu podvrgavali su se i izvanjskom znaku krštenja. To je pranje vodom na obraćenje. Tebi toga nije trebalo. Ali si htio biti nama blizu, čovjeku blizu, a to znači grešniku blizu.

I evo te stoga i danas među carinicima i grešnicima. Oni su dobro shvatili tvoju ponudu ljubavi. Uživaju u tvojoj prisutnosti. Doživjeli su trenutak da ih netko prihvaća, gleda kao osobe i da ih ne osuđuje. Međutim, pravilo života vrijedi i u obrnutom smislu. Ti si u društvu s carinicima i grešnicima, ali je to zato da budeš s njima i nama u svemu jednak, osim u grijehu. Međutim, i oni su sada u društvu s tobom. I u blizini gdje se ti nalaziš, čovjek više ne može ostati isti. Oni se mijenjaju prema pravilima tvoje dobrote. Oni postaju drukčiji jer osjećaju da ih je pohodila milost Božja.

Dobri Isuse, što bi tek danas rekli farizeji i književnici? Na našim misama nedjeljom dolaziš k nama, boraviš među nama. Kakvi smo tek mi carinici i grešnici. A ipak nas zoveš, primaš i ljubiš. Druguješ s nama. Da nisi prihvatio taj zakon svoje ljubavi ni mi ne bismo nikada otkrili svu Božju ljubav, ne bismo nikada doprli do unutarnje radosti, do dragocjene sigurnosti da grijeh nije nepobjediv i da se može započeti novi život. Ne bismo otkrili niti svoje vlastito ljudsko dostojanstvo. Hvala ti što se družiš s carinicima i grešnicima. I hvala ti, Isuse, što se družiš i s farizejima i književnicima!

11. nedjelja kroz godinu (Mt 9,36- 10,8):

BEZ ISUSA SMO KAO OVCE BEZ PASTIRA

Gospodine Isuse! Hvala ti za sve što činiš kao Dobri pastir svojih ovaca u tijeku svoga zemaljskog života. Hvala ti što si imao sućuti, pažnje i neizrecivo puno ljubavi prema svojim i dao si život svoj za one koje ti je Otac povjerio. Hvala ti, Isuse, što nisi mogao ostati ravnodušan prema svim potrebama svojih učenika i naroda koji je oko tebe stajao.

Ipak, Isuse, danas ti na osobit način želimo reći hvala što si svoju blagoslovljenu prisutnost htio produžiti u vrijeme i prostor, i to ne samo u nedohvatljivoj tajni svoje proslavljene uskrсне novosti, nego u novosti svoje ljubavi kojom se i danas nama daješ u opipljivim i vidljivim znakovima s garancijom da si ti iza svakog tog znaka i da se ti kriješ u svakom tom znaku.

Zato ti, Isuse, danas zahvaljujemo na kruhu i vinu i na svakom kruhu i vinu naših oltara. To je hrana za mnoštvo, za narod, za one koji su tvoji, nad kojima si se ti jednom zauvijek sažalio i ostavio si svojoj Crkvi taj dragocjeni dar da njime raspolaze u sve dane do svršetka svijeta. Hvala ti na znaku vode, kojim i danas pereš ljude i na taj ih način preobražavaš u djecu nebeskog Oca, u članove tvoje Crkve, čiste od istočnog grijeha i sposobne da na sebi nose pečat tvoga Duha. Hvala ti na svemu tome, Isuse, koji si želio svojoj Crkvi ostaviti takve znakove svoje prisutnosti.

Ipak, Gospodine Isuse, na osobit ti način danas želimo zahvaliti na daru svetog reda, na pastirima Crkve, na svećenicima i službenicima tvoga naroda. Hvala ti što si u krhku posudu ljudskog bića sakrio tajnu svoje neizrecive ljubavi. Hvala ti, Isuse, što si se usudio svoju dobrotu sakriti i otkrivati kroz znak ljudske osobe, kroz lik svećenika, čovjeka, pomazanika, izabranika duše tvoje, brata i suputnika ljudi. Hvala ti, Isuse, što si se usudio u osobu slabog ljudskog bića staviti sebe, jer si povjerio čovjeku neizrecive tajne svojih sakramenata. Čovjek po tom sakramentu smije raspolagati neizrecivim darovima i drugima ih dijeliti. Hvala ti, Isuse, na pastirima Crkve, koji to mogu i smiju biti samo zato, jer si im ti, Dobri pastiru, dao punomoć i snagu za tu službu u tvome narodu i jer si ti imao dovoljno povjerenja u svakog nositelja te neizrecive vlasti i službe.

Molimo te, Isuse, za sve svećenike, za župnike i ispovjednike, za djelatelje tvojih tajni i predvoditelje euharistijskih slavlja, za sve pastire tvoje Crkve. Osobito budi bliz svojom ljubavlju ovogodišnjim mladomisnicima koji će zakoračiti u život samoprijegornog darivanja i ljubavi. Daj da tvoji službenici jednako rasipno i velikodušno daju, kao što si i ti činio u svojem zemaljskom životu. I neka te u njima i kroz njih mnogi otkriju u svojoj sredini.

12. nedjelja kroz godinu (Mt 10,26-33):

BOJTE SE ZA DUŠU, NE ZA TIJELO

Bilo bi dobro, kad bismo riječi današnjeg evanđelja primijenili na svoj život. Riječ koja se tri puta ponavlja u današnjem tekstu je: "Ne bojte se!" Oslušujmo Isusa kako tu istu riječ u našim okolnostima sada primjenjuje na nas.

"Ne bojte se ljudi! Previše ste ovisni o onome što će ljudi reći, što ljudi misle i očekuju od vas. Bojite se njihovih kritika i reakcija. Strepite pred javnošću kao da je ona nezabludiva i sveznajuća. Ne bojte se ljudi. Nisu oni mjerodavni za sve. Nisam li vam ja dao riječ života? Okrenite se prema meni i istražujte ono što će se meni sviđati, što odgovara mojoj riječi. Budite hrabriji kad treba založiti se za ono što je Božje. To je vrlo često u suprotnosti s onim što žele ljudi, što očekuje svijet oko vas.

Ne bojte se onih koji vam mogu nauditi tijelu. Kao da je glavni izvor straha i panike među vama ljudima upravo mogućnost da vam netko ne naudi, da vam se ne ugrozi radno mjesto, da vam netko ne umanji zasluženu plaću. Bojite se da ne ispadnete pred svijetom smiješni, da vas ne proglašavaju nazadnim. Bojite se onih koji vam mogu nauditi dobru glasu, vašem zdravlju i materijalnim interesima. Nažalost, ne bojite se toliko mogućnosti da izgubite poštenje, nevinost, istinoljubivost. Ne borite se radikalno protiv laži, zablude, zavodljivosti ovoga svijeta. Kao da se ne bojite za svoju dušu, za čisto srce, za vjeru. Kao da vam je konkretnije prisutna materijalna sigurnost nego li vječni život i stanje milosti. Ponovno vas zovem: Bojite se onih koji vam žele naškoditi duši; bojte se onih koji vas žele uvući u mrežu nemoralna i laži. Bojite se onih koji vam pune srce bestidnim programima. Bojite se onih koji vam žele otupjeti potrebu za molitvom, čežnju za nedjeljnom euharistijom i za svetošću dana Gospodnjega. U takvim nastupima je i đavao prisutan, neprijatelj čovjeku od početka, otac laži i ubojica ljudi. Bojite se onih koji vam žele uništiti istinski život i uvući vas u prokletstvo grijeha i zla.

Za sve drugo: ne bojte se! Imate na nebu Oca. On se brine za vas. Ništa vam se ne može dogoditi bez njegove volje. Vjerujte u njegove planove ljubavi s vama i sačuvajte mir srca i duše. Njemu ste dragocjeniji od svakog drugog stvorenja koje je stvorio.

A u svijetu u kojem živite ne bojte se. Ja sam pobijedio svijet. Ja se nisam bojao mišljenja ljudi. Da sam se bojao ne bih ništa učinio. Činio sam sve u svjetlu ljubavi i poslušnosti. Otac je stalno bio sa mnom. Najvažnije mi je bilo ostvariti njegovu volju. Bojao sam se jedino da ne povrijedim njegovu neizrecivu ljubav."

13. nedjelja kroz godinu (Mt 10,37-42):

VIŠE ĆEMO VOLJETI LJUDE AKO NAJVIŠE VOLIMO ISUSA

Gospodine, tko je tebe dostojan? Čini mi se da je za sve nas najistinitija molitva ona prije pričesti: "Gospodine, nisam dostojan da uđeš pod krov moj, ali reci samo riječ i ozdravit će duša moja!" Čini mi se da je na ovoj zemlji nemoguće biti dostojan tebe, a posebno je nemoguće biti dostojan tvoga dara, sakramenta tvoje ljubavi, tvoga predanog tijela i prolivene krvi. Zaista, nisam dostojan, ali te neizrecivo trebam!

A tek kad čitam ovo evanđelje danas, Isuse, vidim koliko ima razloga da se prepoznam nedostojnim tebe. Nabrajaš osobe koje su po naravi bliske svakom ljudskom biću: otac, majka, sin, kćer... Želiš da se prepoznam i usporedim u svjetlu te naravne ljubavi i pripadnosti. Ti, Isuse, želiš biti ispred svih ljudi, na prvom mjestu po čistoj ljubavi, po životnom opredjeljenju, po predanju. Znam da te ne ljubim dovoljno. Osjećam također da te ne ljubim onako konkretno i jasno kako to činim u odnosu prema meni dragim osobama, mojim bližnjima. U usporedbi s takvom konkretnom ljubavlju imam osjećaj da si ti, Isuse, katkada jako daleko od mene. Zapravo, da sam ti ja jako daleko.

Ti želiš da te ljubim više. Više od svih drugih ljudi, više od svih drugih stvari, više od svega na svijetu, više i od samog života. Zapravo ti, Isuse, želiš da mi ti budeš sve, da budeš moj život. Tako si i Šimuna Petra pitao: "Ljubiš li me više?"

Moram priznati, Isuse, da mi ti nisi na prvom mjestu, da ima osoba koje više "obožavam" nego tebe, da o nekim ljudima katkada više ovisim nego o tebi. Moram ti priznati, Isuse, da mnoge stvari više želim, o mnogočemu više sanjam i maštam, nego o tebi. Mnogo toga mi je više na srcu nego ti. Želim živjeti, želim imati sve, želim uživati život, a često to činim bez tebe, katkada i protiv tebe, žrtvujući pritom i svoj odnos prema tebi. Ne shvaćam uvijek, Isuse, svu važnost i jasnoću tvoje zahtjevne riječi: "Ako tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, taj će ga naći!"

Isuse, nisam tebe dostojan. Ali te trebam, trebam te kao gladan kruha, žedan kapi vode, prozebao sunca. Trebam te, Isuse, jer bez tebe zaista nema života. Nisam dostojan i ne znam kad ću biti, ali ti si, Isuse, u svojoj dobroti htio prihvatiti malenost ove naše ljudske naravi; molim te da sada prihvatiš i nedostojnost ovog mog bića, mog tijela, moje duše. I dođi, Isuse, pod krov moj pa će ozdraviti moje biće, ozdravit će moja duša! Gospodine, nisam dostojan, ali dođi! Želim da osjetim da si mi ti i otac i majka, brat i sestra i sve na svijetu. I vjerujem ti, Isuse, da ću svoje najbliže istinski voljeti tek kad ti budeš na prvom mjestu. U tebi i po tebi moći ću nesebično ljubiti i njih.

14. nedjelja kroz godinu (Mt 11,25-30):

KRALJEVSTVO LJUBAVI OBJAVLJENO MALENIMA

Isuse, ljeto je i vrijeme za godišnje odmore. A ti zoveš da se u tebi i s tobom odmorimo. Oprosti kad pomislimo da se ljeti možemo i od tebe odmoriti i kad zaboravimo na urednost molitve i svete mise. Ti uporno zoveš: "Dođite k meni svi vi, izmoreni i opterećeni, i ja ću vas odmoriti!" Dolazimo k tebi, Gospodine Isuse, da nas odmoriš i prihvatiš. Samo je u tebi mir, samo je u tebi odmor duše i tijela.

Umor je sastavni dio našeg života. Brzo nas svlada umor u međuljudskim odnosima, u razočaranjima s ljudima, zbog nerazumijevanja i neprihvaćanja. Izliječi nas, Isuse, od te muke i odmori nas da bismo bili sposobni otvoriti se ljudima oko nas i da se ne umorimo čineći dobro.

Umorni smo i zbog nas samih. Razočarani smo zbog neuspjeha, zbog neostvarenih odluka. Puni smo muke i jada zbog ponovljenih slabosti. Sve nas to muči i opterećuje. Umorni smo, Isuse, i od nas samih. Dolazimo ti da i tu napraviš reda, da nas odmoriš kako bismo mogli prihvatiti sami sebe, kako bismo mogli prihvatiti svoj život, svoje ograničenosti, svoje slabosti i činiti tvoju volju u okviru onoga što mi možemo. Obnovi nas i odmori nas, Isuse, da krenemo opet u život s novim poletom i radošću.

Umorni smo, Isuse, od tereta života naših dana. Umorni smo jer neprestano slušamo loše vijesti, jer čitamo o ljudskim tragedijama i katastrofama, jer nas pune političkim napetostima, jer čujemo oko sebe klevete i ogovaranja. Umorni smo zbog neprestane skrbi za sutra, zbog brige za radno mjesto. Umorni smo, Isuse, od škole i ispita, od upisa i prijavnih uvjeta. Tvoj poziv nam je kao melem na ranu. Da, Isuse, doći k tebi znači naći odmor i mir.

Ne znam, Isuse, kako ćeš ti sve to riješiti. Često mislim da si i ti kriv za mnogo toga. Neke mi stvari izgledaju nepremostivima. Ali, govoriš da je to Bog sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. Želim jednostavno prihvatiti tvoj zov, želim jednostavno vjerovati i povjerovati. Želim se osloniti na tvoju riječ i na tvoje obećanje. Ako to ti kažeš, Isuse, to onda tako mora biti.

Zoveš k sebi, jer si krotka i ponizna srca. Zoveš jer imaš srce, jer možeš svakoga razumjeti. Zoveš k sebi jer znaš čuti svakoga, jer u svom umoru ne misliš na sebe, nego na druge, na nas. Sam si, Isuse, često bio umoran, a nisi imao kamo glavu nasloniti, nisi imao mjesta gdje bi se sakrio i odmorio. Tek po noći znao si potražiti Oca i u molitvi i osami odmoriti svoju dušu. Nauči nas, Isuse, odmarati se u tebi, s tobom. Nauči nas, Isuse, kako doći k tebi, kako se rasteretiti svakog tereta u tebi koji si došao da na sebe uzmeš sve naše boli i patnje.

18. nedjelja kroz godinu (Mt 14,13-21):

ČOVJEK ŽIVI O KRUHU I RIJEČI

Gospodine, ti govoriš svojim učenicima da dadnu ljudima jesti i nije potrebno da ih se šalje kućama kako bi se nahranili. Govoriš učenicima da učine ono što oni ne mogu, ono što oni ne shvaćaju. Učenici stoje pred problemom s kojim dolaze pred tebe. Ljudi su gladni, mnogi su iz daleka, a u pustinji nemaju mjesta ni mogućnosti da si nabave hranu. Klonut će na putu. Otpusti ih, Gospodine, kako bi za dana mogli otići kućama i nahraniti se.

Ti im odgovaraš: "Dajte im vi jesti! Dajte im od onoga što vi primete od mene. Dajte im od hrane kojom se vi neprestano hranite uz mene. Imate mogućnost za to. Imate iskustva vjere i zajedništva sa mnom. Dajte im jesti. Pružite kruha koji ostaje za život vječni. Dajte im jesti u pustinji života, pa makar nadaleko izgleda kao da nema ničega. Vi ste na izvoru života. Ja sam Put, Istina i Život. Dajte im jesti od onoga od čega vi živite!"

Da, Isuse, ne treba to mnoštvo ići dalje. Ne treba da odlaze. Tek pokraj tebe oni mogu naći hranu koja život daje. Istom su došli do tebe. Istinski život i utaženje gladi mogu naći upravo uz tebe. Nije potrebno da od tebe odlaze svojim kućama. Ti si njihov dom. Zar nam to ne govori tvoj usklik, Isuse: "Dođite k meni svi vi umorni, opterećeni... gladni, žedni... svi kojima je teško, svi koji ste potrebni oprostjenja, zdravlja, novog života. Dođite! Ja ću vas odmoriti, ja ću utažiti vašu glad i vašu žeđ!"

Ti, Isuse, i danas blagoslivljaš kruh i hraniš svoj narod. Hvala ti. Ti i danas uzimaš kruh u svoje ruke i lomiš ga kako bi bilo dovoljno za sve, za tolike koji su gladni i žedni života. Da, Isuse, ti si i danas velikodušan i darežljiv i ne želiš da itko ostane gladan, tko god pokuca na vrata tvoga srca. Daj i nama danas, kod nedjeljne euharistije, na dan koji posebno tebi pripada hranu ljubavi. Daj i nama od toga kruha života, od toga kruha koji postaje tvojim tijelom. Daj nam pričest, daj nam snagu za život. I mi smo, Isuse, iz daleka; dolazimo k tebi odasvud, ispunjeni svakojakim problemima i željama. I mi smo gladni u pustinji života, u žezi ovih dana, u nesigurnostima svakodnevice. I mi trebamo siguran kruh koji ispunja dušu i srce. Trebamo tebe, Isuse! Pomozi nam, daruj nam sebe, daruj nam mir, daruj nam snagu za svakodnevni život. Ne dopusti da idemo dalje, drugamo, na neke druge izvore gdje nema žive i čiste vode. Ne dopusti da idemo drugamo, drugim ljudima koji nude hranu tijela a zarobljuju dušu. Daj nam ti, Isuse, i samo ti, od svoga kruha!

19. nedjelja kroz godinu (Mt 14,22-33) :

NE BOJTE SE: JA SAM!

Gospodine, ako si to ti, ako je to istina, ako me sve skupa ne vara, ako to nije utvara... Gospodine, onda se pokaži! Dopusti i meni da hodam po vodi, dopusti i meni to iskustvo po kojem ću moći prkositi elementarnim nepogodama i biti jači od sile teže. Gospodine, ako si ti, onda mi to dokaži! Tako često, Gospodine, trebam potvrdu za svoje vjerovanje, trebam dotaknuti tvoje rane, trebam vidjeti da se uvjerim.

I meni se, Gospodine, katkada pričinjaš kao utvara. Kao da si nestvaran. Ne dolaziš na meni uobičajen način. Hodaš po valovima. To još nitko nije učinio. Tebi je i to moguće. Hodaš iznad svega što ugrožava ljudski život. Ti si iznad mojih strahova i tjeskoba. Moja lađa života šibana je valovima, ne ide naprijed, po cijele se noći mučim da stignem do cilja, a obala je još uvijek jako daleko. I odjednom se pojavljuješ ti, hodajući po valovima, poigravajući se nad svim onim što je mene ispunjavalo strahom i otkrivalo mi vlastitu slabost.

I ja bih htio imati istu sigurnost, Gospodine. Ako si to ti, ako si doista ti koji ljubiš, Gospodine Isuse, ako sve to nije utvara, ako mi se sve to ne pričinja, onda mi dopusti da iskusim istu sigurnost i da hodam po valovima ususret tebi.

"Dođi!", zapovijedaš mi, Isuse.

Da, Isuse, dolazim ti. Čujem poziv, osjećam tvoju blizinu. Dolazim tebi i izlazim iz krhke sigurnosti svoje lađe. Dolazim tebi usred valovlja i vjetra. Ti si mi jedini važan, ti si moj cilj, ti me zoveš. Kročim i po oluji i moru - jer ti si veći i jači od svake opasnosti. Evo me, Isuse, k tebi!

I Petar je zakoračio. Dok je gledao u tebe, dok je išao k tebi, nije bio obuzet strahom, nije gledao ništa drugo. Ali, kad više nije vidio tebe, kad je njegov pogled pao na valove koji su doticali njegove noge, Petar je zaboravio na tebe i počeo je tonuti. Koliko puta, Isuse, sve krene dobro! Radosni smo zbog brzih uspjeha. Ostvaruju nam se dobre odluke. Čini nam se da smo doista postali novi ljudi. A onda? Odjednom opet oko nas sami valovi i duboko more! Oko nas opet mrak i strah. Oluja prijeti. Kao da nestane svekolikog poleta i hrabrosti. Padovi se i grijesi opetuju. Gospodine, spasi me! Pogiboh!

Ti mi poručuješ:

"Malovjerni, zašto si posumnjao? Ja sam, ne boj se! Nisam utvara. Nećeš potonuti. Ja te držim za ruku. Budi hrabar i ne prestani vjerovati, ne prestani boriti se, ne prestani gledati prema meni, prema cilju. Ne gledaj na poteškoće, na opasnosti. Imaj svoj pogled uprt u mene i sve će biti dobro!"

20. nedjelja kroz godinu (Mt 15,21-28):

GOSPODINE, POMOZI MI!

Isuse, povukao si se u krajeve izvan ljudske vreve. Tamo nema Židova, poganski je to kraj. Imaš i ti pravo, Isuse, da se malo odmoriš. Nakon mnogih dana i tjedana zauzete aktivnosti i rada za dobro ljudi, nakon mnogih susreta i razgovora, pošto si tolike ozdravio i pomogao im, dolaziš, Isuse, sa svojim učenicima u ovaj pusti kraj da se odmoriš. Ali, i tu te poznaju i čekaju. Žena viče za tobom. Silno je prestrašena, jer gleda svoje vlastito dijete kako se muči, a ne može joj pomoći. Baš si joj dobro došao, Isuse. Ispada kako ti nemaš pravo na svoj odmor, na svoju osamu. Ne možeš ostati nezapažen, po strani. Otišao si od Židova jer si mislio da pogani još nisu čuli za tebe i da će biti mira. Međutim, žena viče!

"Smiluj mi se, Gospodine, sine Davidov! Kći mi teško opsjednuta!" Baš te je Duh poslao, Gospodine. Upravo mi ti trebaš. Samo ti još možeš pomoći!

Međutim, ti šutiš i ne reagiraš. Zašto, Isuse? Znaš kako je velika potreba ove žene, a nema joj niotkuda pomoći. Isuse, smiluj joj se!

Prepoznajem se, Isuse, u ovoj ženi. Sličnih situacija ima u životu svakoga od nas. Ima poteškoća, ima teških problema u kojima čovjek ne vidi izlaza. Tada si ti, Isuse, tu da čuješ i pohrliš u pomoć. Sam si, Isuse, rekao da dođemo k tebi kad smo opterećeni. Sam si nas pozvao k sebi kad smo žedni ili gladni istinskog kruha života. Sam si se ponudio, Isuse, da budeš Spasitelj u svim našim poteškoćama.

Zadivila te ustrajna vjera ove žene. Vjera ju je spasila. Vjerom je izmolila ono što je tražila. Njezina kći je slobodna od zlog duha. Osjećam, Isuse, da je upravo ta vjera problem u dubinama naših duša. Nemamo uvijek one vjere koja bi nas ohrabrila da zavapimo k tebi, da se ustrajno održimo u svojim molitvama. Brzo kapituliramo pomišljajući da ti nije stalo do nas. Klonemo na putu. Često te ni ne primjećujemo u svojoj blizini. U ono vrijeme nisi mogao proći svijetom nezapažen, a sada te ostavljamo po strani, ne opažamo te i ni ne slutimo koliko si nam blizu!

Isuse, nauči nas primati od tebe i kruh sa stola i mrvice od stola. Nauči nas, Isuse, od tebe očekivati i jedno i drugo, jer i mrvica sa tvog stola dovoljna je da nahrani gladne čitavoga svijeta. Svu si svoju ljubav stavio u kruh i razlomio si ga da bude za sve dovoljno. Više nije nitko udaljen od tvoga stola, svatko ima pravo na tvoju ljubav, svatko ima pravo doći k tebi i nahraniti se kruhom života. Smiluj se, Gospodine, posebno onda kad nam je vjera u pitanju i ojači nam vjeru!

21. nedjelja kroz godinu (Mt 16,13-20)

TKO JE ISUS ZA TEBE?

Isuse, ljudi i danas puno govore o tebi. Još uvijek te mnogi ne poznaju, ili misle da te poznaju. Još uvijek si mnogima prisutan na bilo koji način. Doduše, čudni su ti ljudski komentari, i nije mi neobično što i tebe, Isuse, zanima što to ljudi govore o tebi. Mnogi te samo površno poznaju. Vide te na slikama ili na raspelima i vjeruju da si postojao, da si bio dobar i da si činio dobro. Mnogi ni ne slute da si ti u osobnoj vezi sa svakim čovjekom i da se svakoga od nas tiče tvoje raspeće, tvoja smrt na križu. Za mnoge si, Isuse, samo povijesna osoba koja je u svoje vrijeme živjela i stavila pečat ovoj epohi, i ništa više. Mnogima si, Isuse, još i manje od povijesne osobe, gotovo legenda, mit, doduše ljudima potreban, ali u određenim nestvarnim visinama.

Mnogi te zamišljaju, Isuse, kao čudotvorca. Baš te takvog i traže. Žele da i danas u svakoj ljudskoj potrebi i nevolji napraviš čudo. Katkada mi se čini, Isuse, da te za ništa drugo i ne trebaju. Dobar si za čudesno pomaganje. Fantastičan si im kad osjete da ih primjećuješ i da ih ne puštaš čekati. Divan si kad se ponašaš upravo onako kako to oni žele.

Neki te neće, Isuse. Ne poznaju te, ili te slabo poznaju pa te odbacuju. Gotovo da mi je teško zamisliti da te itko može odbaciti tko te istinski poznaje, ali nažalost često čujem da te ljudi odbacuju, da ti okreću leđa i da te psuju. Mnogi na tako ružan način govore o tebi!

A ti, Isuse, pitaš i mene, i Petra, i apostole i sve nas: "A vi, što vi kažete, tko sam ja?"

Ti si, Isuse, za mene:

Bog i čovjek, sin Boga živoga, sin Djevice Marije!

Ti si Spasitelj svijeta, rodio si se za mene, došao si na ovaj svijet radi mene! Ti si ljubav Očeva, poslušan njegovoj svetoj volji!

Ti si, Isuse, Put! Put si moga života. Ti i mene zoveš da te slijedim, da krenem za tobom. Ti me pozivaš da krenem u život onako kako si ti činio. Želiš me učiniti svojim učenicom.

Da, ti si, Isuse, onaj za kojim je vrijedno ići, komu je vrijedno povjeriti u ruke svoj vlastiti život. Ti si, Isuse, smisao mog života. U tebi nalazi smisao i moja patnja i moja radost. Ti si, Isuse, neizrecivo dobar, sama dobrotu!

Isuse, ti si za mene sve!

22. nedjelja kroz godinu (Mt 16,21-27):

SIN ČOVJEČJI TREBA TRPJETI

Dobri Isuse, došao si kao Spasitelj svijeta. Došao si otkupiti svijet od zla, izbaviti ljude od nevolje. A opet na ovom svijetu ima toliko neprilika, toliko patnje, tolika zla i nakon tvog djela otkupljenja. Ljudi još uvijek trpe, nevini stradaju, događaju se nesreće. Neprestano o tome čitamo u crnim kronikama naših glasila. Sve je to neshvatljivo. Zašto, Isuse? Zašto još uvijek toliko zla i patnje, toliko križeva i muka? Što ne valja? Što bi trebalo promijeniti da se svijet okrene na dobro. U čemu se sastoji tvoje djelo spasenja?

Ništa me ne iznenađuje, moj Isuse, reakcija svetoga Petra kad si govorio o svom hodu u Jeruzalem. Rekao si da će te tamo uhvatiti, osuditi, pogrditi, da će te ubiti i treći ćeš dan uskrsnuti. Izgleda da Petar nije svojim razmišljanjem niti došao do tog uskrsnuća jer mu se sve smračilo na pomisao da će te uhvatiti i ubiti. Tebi, Isuse, to se ne smije dogoditi. Ako se to s tobom dogodi, što će tek biti s nama? Što mi možemo očekivati od ovoga svijeta, ako su tebe, izvor svakog dobra, lišili života, raspeli na križ. Što mi možemo očekivati od ljudske pravde, ako su tebe ljudi tako nepravedno osudili i smaknuli?

Zašto sve to, Isuse? Što o svemu misliti? Želim biti tvoj učenik, a bojim se križa, ne shvaćam ga, otimam se njegovu doticaju. Želim biti tvoj učenik, Isuse, a svakog dana zakažem. Ti tražiš vjeru svakog dana, tražiš svakodnevno ustrajno i vjerno nošenje križa. Da, vjerujem da si nas došao spasiti, ali spasiti od besmisla, spasiti od neprihvatanja i od očaja, spasiti od nevjere i mržnje. Došao si nas spasiti od naše vlastite zatvorenosti u vrtlogu naše gluposti i sebičnosti. Došao si nam pomoći nositi križ, kako ne bismo nikome svaljivali na leđa veći križ ili svoje muke. Došao si otkupiti svijet u našem srcu u nama samima, kako bi na svijetu bilo sve više ljubavi. Došao si kao Spasitelj, ali na svoj način, a ne kako bismo to mi htjeli.

Zato nas otkupi, Isuse, od nekog neljudskog spasenja, od nekog magijskog, scientističkog ili alkemijskog spasenja, od neke želje da spasenje shvaćamo isključivo u rješenju vlastitih problema i poteškoća. Daj nam, Isuse, shvatiti da je spasenje u tebi, da si ti Spasitelj, da je naš život i naša sreća upravo u tome da krenemo za tobom. I da nema pod nebom drugog spasenja niti drugog Spasitelja. Otkloni od nas svako površno spasenje, pa makar ono donosilo i olakšanje tijela. Ti jedini želiš da nas tvoje djelo spasenja zahvati čitave: duh, dušu i tijelo! Neka se na nama, Isuse, dogodi tvoje spasenje!

23. nedjelja kroz godinu (Mt 18,15-20):

BRATSKA OPOMENA

Gospodine, hvala ti za ohrabrenje i ljubav. Ohrabruje me tvoje obećanje da ćeš biti uvijek s nama, da ćeš zasigurno biti prisutan gdje su samo dvojica sabrana u tvoje ime. Gdje se nađu dvije osobe i osjećaju se međusobno kao braća u tvoje ime, tu si i ti, Isuse, prisutan, tu si i ti kao treći brat. Ta sigurnost tvoje prisutnosti je divan blagoslov svake molitve. Ti sigurno nećeš nikada zakazati. Ti si vjeran svojoj riječi. Prisutan si i pun ljubavi u svakom zajedništvu tvojih učenika, vjernika.

Hvala ti, Isuse, što na taj način pokazuješ da si i meni brat i da si mi blizu. Osjećam na osobit način da si mi ti prvi i najbliži brat. Želim od tebe čuti ono što preporučaš svakom bratskom zajedništvu: opomena i spasenje. Snažno doživljam tebe, Isuse, kao brata koji me opominje svaki puta kad se barem malo saberem na molitvu, kad smireno za koji trenutak stanem pred tebe. Odmah dolaziš, hrabriš, opominješ, tješiš, spasavaš. Takav si ti, Isuse, dobri brate, koji želiš steći svakoga od nas, koji želiš da se svi mi spasimo, da nitko ne propadne. Hvala ti, Isuse, za tu i takvu tvoju ljubav. Da, ja sam taj brat koji često pogriješi. Hvala ti što me koriš i upozoravaš nasamo, u četiri oka. Hvala ti što to strpljivo radiš želeći da toliko toga ostane tajna između mene i tebe. Hvala ti na svoj tvojoj obazrivosti i dobroti. Da, Isuse, ja sam taj brat koji tako često zna pogriješiti. Zapravo, divim ti se, Isuse, što me poslije mnogih negativnih iskustava mojih padova još uvijek smatraš bratom, da me još uvijek takvim priznaješ i prihvaćaš.

Nosim, Isuse, u sebi duboko iskustvo tvoje strpljivosti, milosrđa i dobrote. Hvala ti. Molim te, Isuse, daj mi milost da mogu na sličan način i ja biti brat svima oko sebe. Ne dopusti da netko kraj mene, zbog očitovane slabosti, prestane meni biti brat. Ne dopusti da nekoga isključim iz svoga srca zbog njegova grijeha ili pada. Daj mi ustrajnu i strpljivu ljubav kojom ću znati svakom čovjeku oko sebe pokazati da mi je brat, da mi je sestra. Ne daj da krivim postupkom mnogima zatvorim vrata dobrote i milosrđa.

Zato, Isuse, oslobodi mene, oslobodi sve nas od ogovaranja i klevetanja, od lažnih i uvredljivih jezika, od nestrpljivosti i tvrdoće srca. Oslobodi nas, Isuse, od osuđivanja i odbacivanja. Ne dopusti da ja ikoga osudim, da ikoga odbacim. Daj mi milost da znam takve slučajeve prepustiti Crkvi. A meni daj ljubav i strpljivost da zbog toga što sam obilno iskusio snagu tvog milosrđa svakom bratu znam iskazati milosrđe. Daj, Isuse, da težim za tim da brata steknem, a ne da ga izgubim. Neka mi spasenje mog brata bude neprestano pred očima, najviše na srcu.

24. nedjelja kroz godinu (Mt 18,21-35):

BOG PRAŠTA BEZ MJERE

Gospodine, koliko puta.....?

- koliko puta da oprostim bratu svome ako se ogriješi o mene?
- koliko puta prijeći preko neki riječi koje pogađaju i bole?
- koliko puta zaboraviti na djela koja još i danas peku jer su očita nepravda?
- koliko puta, Gospodine, reći čovjeku kraj sebe: opraštam ti?
- koliko puta smijem ispasti lud, biti izigran, biti ismijan?
- Gospodine, koliko puta i kako dugo takve ljude smatrati braćom?
- da li dva puta, tri puta, možda čak i do sedam puta?

Zar to nije dosta? Sedam puta dnevno, u istom danu; zar to nije hrabrost oprostjenja? Zar nema i opraštanje svojih granica, Gospodine, a onda isto tako i svojih pedagoških zakona? Ako se tako olako dijeli opraštenje zar će se itko popraviti? Nastavit će činiti zlo, vrijeđati ljude oko sebe, jer prašta se tako lako i tako jednostavno!

Ti me iznenađuješ, Gospodine! Govoriš o brojci koja nadilazi svačiju hrabrost. Ona obeshrabruje i onoga koji se može ogriješiti o mene, jer ne može stići da me u jednom danu povrijedi sedamdeset puta sedam. To je više i od smjelosti grijeha i uvrede. Zar mi time možda želiš reći da je milosrđe i opraštenje jače od uvrede i grijeha? Nije li to govor kako je veća snaga skrivena u praštanju i ljubavi nego u podlosti i nepravdi? Ne govori li mi to o neizrecivoj snazi koja se krije u praštanju? Zato praštanje mora biti iznad svake mogućnosti ljudskog grijeha.

Možda mi zapravo time želiš reći, da je to samo tebi, samo Bogu moguće. Jer, čovjek takvog iskustva nema. Ali Bog ima. I moram se zamisliti, Gospodine. Koliko puta si ti meni oprostio? Koliko puta sam bio potreban tvoje riječi opraštenja, tvog milosrđa? Nije li moja najčešća molitva zapravo kajanje i molba za smilovanjem? Da, Gospodine, trebao sam te tako često i trebat ću te opet kao onoga koji mi prašta moje grijehe, moje opetovane grijehe, moje uvijek iste slabosti. I neprestano ti dolazim s jednom te istom molbom: o p r o s t i ! Da, Gospodine, oprosti mi. Opraštaj mi često, opraštaj mi i više puta dnevno. Mislim da se ovo neizrecivo praštanje izrečeno u brojci sedamdeset puta sedam odnosi zapravo jedino na odnos između tebe i mene! Oprosti mi i danas i svakog dana iznova. Oprosti mi za cijeli život bez garancije da te možda opet neću uvrijediti. Ne želim, Gospodine, ali ti jedini znaš kako sam sazdan. Hvala ti!

25. nedjelja kroz godinu (Mt 20,1-16):

DOPUSTIMO BOGU DA BUDE SVIMA DOBAR

Iznenađuješ, Gospodine, ovom prisposodobom. Iznenađio si i radnike u vinogradu. Oni koji su cijeli dan radili dobili su istu plaću kao i oni koji su zatečeni na trgu u posljednju, jedanaestu uru. Sve si izjednačio u nagrađivanju. Zar zaista oni prvi i oni iza njih nisu privrijedili više od onih posljednjih?

Više? Uvijek se pitam što to znači taj tvoj denar, Gospodine. Nije li to jednostavno nagrada tvoje božanske ljubavi, nagrada koja nadilazi svaku ljudsku zaslugu, nagrada koja je neizrecivo veća u svojoj biti od svake zarađene nadnice. Denar je milost, denar je dar, denar je ljubav, denar je ulazak u tajnu tvog božanskog života. Denar je dar tvoga srca. Tko može pomisliti da je to zaslužio, ili još više: tko smije pomisliti da je više zaslužio. Zar nije to najviše.

Dao si onim posljednjima denar, čistu nagradu tvoga srca. Dao si i onim prvima denar, čistu nagradu tvoga srca. Da, Isuse, sve je to dar. Dar je tvoj poziv za rad u vinogradu. Dar je radno mjesto kod tebe. Dar je moći i smjeti nešto učiniti za tebe. Dar je moći i smjeti živjeti za tebe. Dar je, Isuse, biti dionikom milosti tvoga poziva. Muka je i jad biti daleko od tebe. Muka je čekati na suncu da me netko opazi, primijeti, da mi iskaže povjerenje. Muka je i jad živjeti u neizvjesnosti.

Sve si iznenađio svojim pozivom. I one ujutro rano, i one tijekom tvojih pohoda ovoj zemlji po različitim pozivima, i onima koje si zadnji čas pozvao u svoj vinograd. Svi su dobili svoju mogućnost. One prve izvukao si iz njihove neizvjesnosti u svojoj ljubavi već na početku njihova dana, na početku života. Darovao si im milost redovitog vjerskog života. To nije razlog za zaslugu nego za zahvaljivanje. I oni drugi i treći jednako tako imaju zašto zahvaljivati, jer si im udijelio svoju ljubav i mogli su uživati u sigurnosti i miru rada u tvom vinogradu. Najteže je bilo posljednjima, jer su svoje vrijeme proveli u mraku, neznanju, neizvjesnosti. I njima si uputio poziv, jer si dobar. I njima daješ istu nagradu: sebe, denar, ljubav, jer si dobar.

Smijem li tražiti više, smijem li misliti, Gospodine, da sam zaslužio više, a svakodnevno mi se darivaš i u pričesti mi daješ zalog vječnog života. Smijem li misliti da sam zakinut u svojim pravima kad vidim da po ljudsku drugima ide lakše, da nemaju poteškoća kao ja, da im je život bez problema? Smijem li tako misliti, kad mi se daješ i kad mi daješ sve! Samoga sebe! Hvala ti, Gospodine, što si dobar i budi dobar, jer to je i moja jedina šansa o jedanaestoj uri moga života!

26. nedjelja kroz godinu (Mt 21,28-32):

I SLUŠATI I VRŠITI VOLJU OČEVU

Gospodine, pogađa me tvoja riječ. Osjećam da je prisposodba o dva sina uvijek aktualna i da nam i danas treba progovoriti. Svatko od nas je zapravo poput prvog ili drugog sin, ili katkada prvi, a katkada drugi. I mi smo često pozivani. Ti si onaj koji neprestano zoveš u svoj vinograd u svako doba dana, u svako vrijeme života. Nikada nas ne ostavljaš bez svog poziva. Uvijek si spreman da nas uzmeš u svoj posao, u zajedništvo s tobom.

Često se vidim u prvom sinu. Na poziv odgovara s "neću!". Ali se ipak predomislio i otišao onamo kamo si ga zvao. Učinio je tvoju volju, premda mu je prvi odgovor bio grub. Pokajao se. Ispravio je ono što je pogrešno rekao. Sjećam se tvoje riječi: "Neće se spasiti oni koji samo govore 'Gospodine, Gospodine', nego oni koji vrše volju Božju". Da, ovdje se može govoriti o obraćenju, promjeni mentaliteta i promjeni života. Ovaj je sin opravdan u tvojim očima. Hvala ti, Gospodine, što ne uzimaš svaki naš odgovor ozbiljno, što ne važeš svaku našu riječ koju nepromišljeno izgovorimo. Hvala ti što nam ne računaš naše buntovne misli, naše krive riječi. Hvala ti što nam još uvijek vjeruješ.

Bojim se, Gospodine, da sam sličan još više i onom drugom sinu. On je spremno odgovorio sa svojim "Evo me, Gospodaru!", ali nije otišao u vinograd. Nije se odazvao. Zataškao je stvar. U neiskrenosti srca tebi na očigled je sve obećao, ali ništa nije izvršio. Mislim pritom na mnoge situacije iz redovitog vjerskog života.

Mislim, Gospodine,

- na krštenje i svečano obećanje: Odričem se grijeha; a grijeh je tako često prisutan u mom životu!
- na zadanu vjernost tebi, Ocu i Sinu i Duhu Svetomu, a moja je vjera i moje predanje tako često slabo i beskrvno!
- na moju krizmu u kojoj sam ti obećao da možeš računati samnom kao sa svojim svjedokom za tvoju ljubav u ovome svijetu, a ljudi kraj mene tu ljubav ne osjećaju i zato se i ne mogu tebi potpuno predati!
- na svaku moju ispovijed u kojoj ti govorim: čvrsto odlučujem da neću više grijешiti, a stvari se ponavljaju!

Da, moj Gospodine, toliko toga ima! Mogao bih nizati cijeli život. Obećanja i nevjere, prazne riječi i čekanja! Ti zoveš i zoveš! Ono jedino što ti u ovom času mogu reći s pouzdanjem u tvoju dobrotu je iskreni hvala da primaš i naknadni izraz dobre volje i da si uvijek spreman primiti obraćena grešnika! S tom nadom iščekujem svaki, pa i onaj posljednji tvoj poziv vjerujući da će tvoja milost pobijediti!

27. nedjelja kroz godinu (Mt 21,33-43):

SAMO SMO UPRAVITELJI POVJERENIH DOBARA

Gospodine Isuse,

Ti si jedinorođeni Sin vječnoga Oca.

Ti si jedini istinski baštinik svega stvorenoga.

Oprosti mi što sam te često istisnuo iz tvoje baštine, iz svoga života!

Tvoj Otac je s puno nježnosti i ljubavi pripravljaio vinograd moga srca. On ga je obradio, zasijao, njegovao.

Od časa mog krštenja on ga je orosio živom vodom Duha Svetoga i zasijao u njega sjeme ljubavi, oprostjenja, istine. Toliko toga sam, nažalost, pogazio. Nisam dovoljno pazio na baštinu tvoju!

Gospodine Isuse, ti si jedinstveni baštinik cjelokupnog stvorenja.

Oprosti mi jer sam često izbacio iz svog života slugu riječi koje si mi ti poslao, toliko anonimne proroke koji su pokušali progovoriti dubinama moga bića, iznenadne svjedoke koje sam smatrao dosadnim nasrtljivcima, a isto tako i one siromašne i povučene koji nisu došli do riječi.

Ja ih nisam ni ubio niti maltretirao kao oni vinogradari iz tvoje prisposode. Međutim, priznajem, Isuse, da sam ih jednostavno ignorirao, a to je zapravo drugi način da se nekome ne da mogućnost življenja u istini i slobodi.

Gospodine Isuse, često dolaziš i pohađaš vinograd moga srca, moga bića. To su tvoji pohodi koji se prepoznaju kao šapat Duha Svetoga, kao životvorni dar sakramenata, kao tvoji pažljivi prolazi u tajni molitve.

Kako često ostajem po strani. Osjećam da sam te često izbacio van, izvan tog vinograda svoga srca, premda sam te slušao tako često, premda sam i blagovao s tobom, blagovao tebe!

Kako sam često, Gospodine Isuse, htio biti jedini posjednik vinograda što si mi ga ti povjerio. Kako sam ludo želio biti apsolutni gospodar vlastitog života!

Oprosti, Isuse!

Ne daj baštine svoje drugima! Sačuvaj me za sebe, očuvaj me od mene! I neka vinograd moga srca donese obilne plodove što ću ih smjeti prinijeti na oltar tvoje ljubavi. Daj da osjetim kako sam tvoja svojina i da je u tome sreća moga života.

28. nedjelja kroz godinu (Mt 22,1-14):

ZAODJENUTI U KRISTA

Poziv tvoj, Gospodine, neprestano se ponavlja. Tvoj "Dođite!" odjekuje i danas, svake nedjelje, svakog dana Gospodnjeg. Dođite na misu! Dođite na lomljenje kruha i bratsko zajedništvo. Dođite na gozbu ljubavi. Sve je pripravljeno, stol, kruh, vino..... Ima za sve i za svakoga mjesta i hrane. Dođite!

Oni se u evanđelju od reda počеше ispričavati, tražiti načina da ne moraju doći. A oni najdrskiji usudiše se maltretirati tvoje slugе. Kao da su ih u nečemu napali ili ugrozili! Samo su došli i pokušali prenijeti tvoju želju da vidiš sve ljude oko svoga stola. Oko stola ljubavi.

Stojimo pred tajnom tvoga poziva! Nije li to dar, milost, počast? Ispada kao da je svima u evanđelju to bio teret, nepoželjna obveza. Izmotavali su se ili otvoreno suprotstavili tvom pozivu. Došli su na gozbu oni koji su na prepad zatečeni na trgovima i ulicama i bili privučeni zovom koji obećava sigurnost jednog dana.

Dođite na gozbu! To vrijedi i danas. I danas, Gospodine Isuse, zoveš. Svake nedjelje tražiš načina da pokucaš na naša vrata. Misa je, gozba se ljubavi organizira nedjeljom; dan je to novog života, dan kad se želiš uvijek iznova darovati. To je dan bratskog susreta što ga ti predvodiš i blagoslivlješ. Nedjeljna misa! Koliko isprika traži čovjek i danas da se otme toj obvezi. Upravo zato jer je smatra obvezom, a ne darom, ne milošću i čašću. Uvijek neki posao, neka nova obveza, nešto što mislimo da se ne može preskočiti, nešto nepredviđeno dođe. Ne mogu na misu?!

Vjerujem, Isuse, da te ne boli toliko to što ne možemo koji puta odazvati se tvome zovu na euharistijsko slavlje, koliko činjenica da je to katkada raspoloženje volje koja ne želi ništa učiniti da se dođe do susreta kod lomljenja kruha. A nije to samo misa! To je poziv na svaku gozbu ljubavi, na svaki susret s tobom, na svaki sastanak spasenja. To je stav ljudi pred svim tvojim inicijativama. Uvijek novom upornošću ljubavi zoveš: "Dođite! Dođite k meni, ostavite se zlog puta, dođite na vodu života, a ostavite presahle bunare; dođite kruhu živome, a ne tražite život u užicima koji ne obećavaju budućnost! Dođite k meni! Dođite na gozbu!"

Da, Isuse! Sve je pripravljeno. Sve si učinio da to bude gozba tvoje ljubavi. Ništa nisi propustio. Učinio si sve i dao od sebe sve! I život si svoj utkao u tajnu ove gozbe. Evo me, dolazim da se na izvoru tvoje žive vode napojim i za stolom tvoje ljubavi nahranim.

29. nedjelja kroz godinu (Mt 22,15-21):

ČIJA SMO MI SLIKA ILI NATPIS?

Isuse, u krštenju utisnut je u svakoga od nas neizbrisivi biljeg pripadnosti tebi. To je pečat ljubavi, pečat Duha Svetoga. Po krštenju si skinuo s nas teret staroga grijeha kojim je narušena Božja slika na čovjeku. Čovjek je stvoren na sliku i priliku Božju, ali je ta slika potamnijela grijehom. Krštenjem nas oslobađaš toga grijeha i time vraćaš dostojanstvo djece Božje. Na sebi opet imamo odsjaj tvoje ljepote. Po krštenju, Gospodine Isuse, dopuštaš da ti budemo slični, budući da smo u tebi sinovi i kćeri istoga Oca, duboko s tobom u duhovnom srodstvu po toj ljubavi i pripadnosti. I po tome onda nosimo na sebi odsjaj tvoje ljepote. Kad bi to mogli barem svi ljudi ovoga svijeta primijetiti, vidjeti! Kad bi to mogla biti privlačna snaga za sve ljude da se tebi približe.

Po toj slici ti ćeš me, Gospodine, prepoznati. Ja sam tvoj, ja pripadam tebi, ne ćeš me se odreći. Tvoja sam svojina. Pečat tvoje ljubavi je na meni i zauvijek pripadam tebi kao svome Otkupitelju. Hvala ti za taj dar krštenja, za taj dar novog života po kome imam sigurnost tvoje ljubavi. Hvala ti, Isuse, što si me na taj način dozvao u život, u novi, tvoj božanski život.

Pomozi mi, Isuse, da tvoju sliku dostojno nosim i čisto je odražavam. Pomozi mi, Isuse, da ta slika bude vjerna ikona, vjerni odsjaj tvoje slave, tvoje ljubavi, tvog predanja Ocu. Pomozi mi, Isuse, da se taj biljeg u meni učvrsti i da bude garancija vječnog zajedništva s tobom.

Ne dopusti da ono što pripada samo tebi, što je tvoje, pripadne drugome. Ja sam tvoj, tebi pripadam i zato se i danas potpuno tebi predajem. Tebi povjeravam svoj život, tebi dajem svoje sposobnosti, u tvoju službu stavljam čitavo svoje biće. Jer - bez tebe mi nema života. Ti si moj život i u tebi i po tebi ja živim. Ne dopusti, Isuse, da na taj jedinstven način pripadnem bilo kome drugom, kad si me ti na svoju sliku stvorio i obnovio. Tvoj sam! Bogu Božje!

Dok se ujutro umivam, dok se križam blagoslovljenom vodom, dok spominjem imena Presvetoga Trojstva, dok molim: daj, Gospodine, da se sjetim da je na meni tvoja slika i natpis. Dok hodam ovim svijetom daj da se osjetim da pripadam tvome kraljevstvu; dok živim u ritmu ljudi ovoga svijeta neka se osjeti da je moje blago na nebesima; dok plaćam poreze i takse, dok uplaćujem članarinu i osiguranja: daj, Gospodine, da se sjetim da pripadam prvenstveno tebi i da sam u svakom trenutku tvoj. Neka to vide, Gospodine, i ljudi oko mene tako da se odsjaj tvoje slave sve više i više odražava na ovome svijetu.

30. nedjelja kroz godinu (Mt 22,34-40):

PUNINA ZAKONA JEST LJUBAV

Ljubim te, Bože svim srcem svojim! Dao si mi srce da ljubim. Obdario si me tom mogućnošću i želim biti sasvim okrenut tebi. Time što si meni stvorio srce znači da i ti imaš srce, da si Srce koje ljubi. Prepoznajem tvoju ljubav u neprestanoj brizi za mene. Htio bih, Gospodine, da i ti osjetiš moju ljubav. Ritam života neka postane u meni molitva zahvalnica, klicanje tebi. Svaki udisaj i izdisaj moga bića neka ti govori: Ljubim te, Bože! Još i više: svaki otkucaj mogeg srca neka ti jednako tako neprestano govori: Ljubim te!

Ljubim te, Bože, svom dušom svojom! Udahnio si u moje biće tajnu života. Prepoznajem se kao tijelo, duša i duh! Sve je to stvoreno po tvojoj ljubavi i dobroti, sve je to odraz i slika tvog neizrecivog bića. Nosim u sebi impulse duševnog života. Osjećam i strepim, radujem se i mučim, podlozan sam slabostima i žalostima. Htio bih da sve to u prostoru mogeg osjećajnog i emocionalnog života bude izričaj moje potpune ljubavi prema tebi. Želim biti radostan u ljubavi prema tebi. Želim prihvatiti i žalost, ali samo jer "Ljubav nije ljubljena dovoljno!" Želim strahovati radi toga da ljubav ne bude povrijeđena. Želim biti u službi ljubavi svom dušom svojom tako da se ona sjedini s tvojim Duhom u ljubavi.

Ljubim te, Bože, svim umom svojim! Misli te moje žele doseći. Znam da neću nikada prodrijeti u tajnu tvoga bića jer si veći od svega što ja mogu shvatiti, ali te ljubim sa svim mogućnostima svog razmišljanja, svog umovanja. Moje mi misli otkrivaju kako si dobar i svake ljubavi vrijedan. Ljubim te svim umom svojim! Divan si u svemu što o tebi znam, što otkrivam, ali još si divniji u onome što ti meni o sebi govoriš, što mi objavljuješ!

A ipak, Bože, znam da te ne ljubim dovoljno. To je najveća zapovijed, a opet je tako nesavršeno obdržavam. Moje te srce ne ljubi dovoljno, moja duša te ne osjeća dosta, moje misli lutaju. Pomozi mi da te savršenije ljubim!

Posebno te molim, Gospodine, pomoz mi da otkrijem sve mogućnosti ljubavi prema tebi upravo u ljubavi prema čovjeku, prema bratu, prema bližnjemu. Govoriš da je to ista zapovijed, ovoj jednaka! Pomozi mi da otkrijem kako te na taj način mogu sasvim konkretno ljubiti, biti za tebe, darovati se tebi. Neka mi nikad ne bude teško da svoju ljubav na vidljiv način darujem bližnjemu. Jer ponavljaš: "Štogaod ste učinili jednome od ove moje najmanje braće, meni ste učinili!"

31. nedjelja kroz godinu (Mt 23,1-12):

BUDITE KAO DJECA

Govoriš li to meni, Gospodine? Od drugih tražim da čine neke stvari, od drugih očekujem usluge i izvršene zadatke, a sam nisam spreman da to isto činim kad je to drugima potrebno. Drugima naređujem, a sam nisam sposoban da nosim isto breme. Govorim, a ne činim. Zar si i mene imao u vidu kad si to prigovorio farizejima svoga vremena? Znao si da će farizeja biti uvijek na svijetu. Znao si da će te iste riječi dobro doći i danas meni i mnogima.

Gospodine, govoriš li to i meni? Tolike riječi opomene! Takvo raskrinkavanje oholosti i samodopadnosti! Počasna mjesta su nam važna briga. S toliko čežnje gledamo gdje je naše mjesto. Tako smo osjetljivi na naslov kojim nas ljudi oslovljavaju. Da, Gospodine! Znam - ima naslova što su ih ljudi zaslužili svojim radom, svojim trudom, svojim kvalifikacijama. Ali - to sve nije bitno za određenog čovjeka. Kao i nekad, tako i danas ljudi vole da ih se zove vođom, liderom, glavnim, šefom! A ti želiš da jedni drugima budemo sluga, da smo jedni drugima poslužitelji i da smo maleni. Želiš da se pretječemo u malenosti i poniznosti. Čovjek je neprestano u opasnosti da zaboravi kako si ti, Isuse, jedini vođa i Pastir, kako si ti jedini dobar pastir koji na jedinstven način ostvaruješ svoju službu vođe i pastira: život svoj polažeš za svoje. Kao i nekad, tako i danas ljudi vole da ih se naziva učiteljima, učenjacima, znanstvenicima, profesorima, doktorima, pametnima. Čovjek je tako u trajnoj opasnosti da zaboravi kako je neprestano učenik, kako je pozvan da neprestano raste i provjerava svoja saznanja i svoje sigurnosti. Čovjek je u opasnosti da zaboravi da je iznad njega drugi, viši autoritet; da je potrebno slušati i ono što drugi govore. A najviše je u opasnosti da zaboravi kako si ti jedini i najviši autoritet, jedini istiniti i pravi Učitelj svih vremena. Isuse, Učitelju, ne prestani nas upućivati po svom Duhu u svu istinu i budi nam Učitelj u svakoj prigodi i tijekom čitava života. Kao i nekad, tako i danas htjeli bismo sebi pripisati zaslugu da smo roditelji, stvaratelji života i ljudi. Zamišljamo si da su naše zasluge koje se očituju na ljudima oko nas i očekujemo da nas ljudi takvima priznaju, da nas nazivaju očevima. Pomišljamo da mi uvjetujemo ono što je pridržano samo nebeskom Ocu, od kojega svako očinstvo na nebu i na zemlji.

Nekad su, Isuse, na Mojsijevu stolicu sjeli ljudi koji su dobro govorili, ali nisu činili. Danas te molim za sve koji na vidljiv način predstavljaju ne više Mojsija, nego tebe, jedinog Učitelja svijeta! Daj svim biskupima i svećenicima milost i karizmu istinite učiteljske, pastirske i svećeničke službe da svakome u njima i po njima bude jasno da si ti jedini naš Otac i Vođa i Učitelj. A svima njima, Isuse, kao i svima koji na bilo koji način obavljaju nešto od te tvoje službe, udijeli da žive i čine ono što govore.

32. nedjelja kroz godinu (Mt 25,1-13):

BUDNI BUDITE JER NE ZNATE ČAS

Gospodine, ti si svjetlo svijeta. a mi smo samo svjetlo od tvoga svjetla. Ti si sunce, a mi smo samo svjetiljke pripaljene na tvome svjetlu. Ti si u punini živio svoje poslanje, a nas zoveš da s upaljenim svjetiljkama znademo dočekati tvoj dolazak. Darovao si nam svjetlo da neprestano gori u našim srcima, da budemo i mi svjetlo ovoga svijeta.

Deset je djeвица bilo. Različito su se vladale. Umor života često nadvlada želju da neprestano bdijemo. Tijelo je slabo. I ne tražiš od nas nadljudske napore. Ali ono što tražiš, Isuse, to je posjedovanje svjetla i svega onog čime se to svjetlo hrani i uzdržava da se ne ugasi. Svjetlo vjere se može ugaziti sumnjom i ravnodušnošću. Svjetlo vjere može doći u pitanje ako se ne hrani molitvom i drugovanjem s tobom. Svjetlo vjere može doći u pitanje ako se ne vrše djela ljubavi jer je vjera bez djela mrtva. Upravo ljubav je ono do čega ti je najviše stalo. Neće se spasiti samo oni koji govore "Gospodine, Gospodine!" nego oni koji vrše tvoje riječi. Neće te znati dočekati s upaljenim svjetiljkama oni koji nisu znali budno i revno u životu otkrivati prostore za ostvarivanje djelotvorne ljubavi. Svaki je čovjek pozvan na ljubav, a ti si, Gospodine, svoje učenike pozvao na nasljedovanje sebe u posvemašnjem predanju i ljubavi do kraja.

Zoveš na život ljubavi. To je osnovni poziv tvojih učenika. Bez toga se ne može shvatiti hod za tobom. To je u isto vrijeme i duboko osobni poziv i izazov za svakoga. U tome ne može nitko nadomjestiti ili zamijeniti drugoga, budući da je svatko na svoj način i iz svojeg srca pozvan da ljubi. Poziv na ljubav ne može se ostvariti tuđom uslugom, po trećoj osobi koja bi mjesto mene ispunila ono na što sam ja osobno pozvan. To je osobni poziv, nenadomjestiv i nitko drugi ne može svojom ljubavlju ispuniti ono na što sam ja osobno pozvan i što se od mene u planu Božjem očekuje. To ulje ljubavi za nekoga je neotuđivo i neposuđivo jer je tako osobno, jer je na to svatko pozvan, jer je to prilika svakog čovjeka da ostvari svoje poslanje na ovom svijetu.

Darovao si nam svjetlo vjere, Isuse! Hvala ti! Ljubio si nas do kraja, Isuse! Hvala ti! Pozvao si nas da budemo svjetlo ovome svijetu i da srcem i djelima ljubavi nosimo to svjetlo čitavog života. Nismo to uvijek činili. Hvala ti što se vrata tvoje dvorane, vrata tvoga srca još nisu zatvorila. Još uvijek imamo vremena ići i nabaviti ulja. Molim te, Isuse, neka nikoga na ovom svijetu tvoj dolazak ne zateče bez kapi ulja u svjetiljkama srca.

33. nedjelja kroz godinu (Mt 25,14-30):

TALENTI SU DAROVI LJUBAVI

Vjerujem, Isuse, da si ti taj čovjek koji odlazi na put i dijeli talente. Ti si ostvario svoje spasiteljsko djelo ljubavi, ispunio si Očevu volju. Sada odlaziš Ocu da bi se o svršetku svijeta vratio nama ususret i poveo nas onamo gdje si ti. Vjerujem, Isuse, da je riječ o tvojim talentima spasenja, ljubavi, darovanog života, prolivene krvi. To su talenti koje povjeravaš svojoj Crkvi, talenti koje povjeravaš svakome od nas po sakramentima vjere i po drugim susretima s tobom u vjeri Crkve. To su darovi koje želiš umnažati na dobro Crkve i na dobro čitavoga svijeta. I sigurno je u redu što po svom Drugom dolasku očekuješ plodove tih talenata, tih darova koje si povjerio svojoj Crkvi.

Daješ svakome po njegovoj sposobnosti. Vidim, Isuse, da poznaš svoje slugu i da mudro raspoređuješ svoje darove, svoje talente. Ali, isto tako vidim, Isuse, da svakome daješ koliko može nositi, koliko može podnijeti. Jasno mi je, da svakome daješ dovoljno i da se nitko ne mora tužiti da mu je premalo u okvirima njegova ljudskog života. Nije na meni, Isuse, razmišljati zašto si nekome dao pet, nekome dva, a jednome samo jedan talenat. Znam jednostavno da je svatko dobio dovoljno. Čak je razlika između onoga s pet i onoga s dva talenta veća nego li razlika onih od dva i onoga posljednjeg s jednim talentom. A ipak, prvi i drugi primili su istu nagradu, pohvaljeni su da su dobro raspolagali povjerenim blagom. Ispunili su svoj zadatak i udvostručili dar koji im je povjeren. Nisu bojažljivo i škrto zakopali svoje talente da ti mogu vratiti što je tvoje, da ti mogu vratiti dug, da nemaju na savjesti teret nepravde, nego su rasipno stavili u službu tvoje talente da bi na kraju osjetili kako se isplatilo riskirati u ljubavi i predanju i udvostručiti tvoje talente.

Zadnji ti vraća što je tvoje. On ti nema ništa dati od svoga, od svog srca, od svog života. Vraća ti dug, ali ti ne otkriva ljubav. Zadnji ispunjava pravednost književnika i farizeja, ali nema tvoje, nove evanđeoske pravednosti. Ne pozna zakone ljubavi, ne otvara se riziku predanja. On ne zna za radosti žrtve i sebedarja. Zato tako oštra reakcija gospodara. Jer, ako talenti nisu drugo do slika darova Božjih, milosti Očeve, ljubavi Sina Božjega, onda je čudno da ti darovi ne nailaze u srcu i u duši svakoga tko je time obdaren na odgovor ljubavi. Samim tim činom darovi se udvostručuju jer je u logici ljubavi nemoguće ostati na istom stupnju i zaustaviti žar koga vode ne mogu potopiti. Ljubav zna samo za rast izrečena u krlatici: "Volim te više nego jučer, a manje nego sutra!" I Bog očekuje takvu novu, udvostručenu ljubav!

Svetkovina Krista, Kralja svega stvorenja (Mt 25,31-46):

OD BOGOLJUBLJA K ČOVJEKOLJUBLJU

Gospodine, u mojoj gladi ti si mi dao jesti. Vodiš me kao dobri pastir na pašnjake svoje ljubavi. Hraniš me iz dana u dan Tijelom svojim, pričesću, kruhom živim i pravim. Utažio si svaku moju glad. Umnožio si kruh da ga bude na pretek ne samo meni nego i za čitav svijet do kraja vjekova.

Gospodine, u mojoj žeđi priskačeš mi u pomoć. Stojiš i govoriš: "Ako je tko žedan neka dođe k meni! Neka pije koji vjeruje u mene!" Nudiš vode žive kao ono ženi Samarijanki na Jakovljevu zdencu. Nudiš piti svakome u životnoj žeđi za životom, za smislom. Na križu si otvorio svoje srce i iz njega je potekla krv i voda, nepresušni izvor za sve ljude svijeta.

Gospodine, koliko puta bijah stranac, sam, napušten. Koliko puta čovjek ima osjećaj da nitko za njega ne mari. A ti si mi darovao svoje biće da mi bude utočište, da u tebi nađem dom. Zoveš me: "Dođite k meni svi vi, umorni i opterećeni....!" Poput Andrije i Ivana i drugih apostola tražim gdje stanuješ, a ti jednostavno odgovaraš: "Dođi i vidi!" I znam, Gospodine, da mogu ostati kod tebe koliko god hoću. Jer ti si moj dom, kod tebe se ne osjećam strancem. Nudiš mi svoje prijateljstvo i ljubav.

Gospodine, čovjek lišen tvoje milosti i prijateljstva gol je, prepušten udarcima okoline. Čovjek je po prvom padu bio prepušten sebi, gol, bez tvoje zaštite jer je prezreo tvoju ljubav. To se događa po svakom grijehu. Često sam gol i potreban sam tvoje geste ljubavi: zaogrni me ponovno ljubavlju svojom! Zaogrni me milošću oprostjenja. Vрати mi haljinu što si mi je čistu darovao u času krštenja.

Gospodine, svi bolesnici mogli su k tebi. Svima si darivao zdravlje i snagu za život. Svi bolesnici mogli su osjetiti tvoju dragocjenu i blagoslovljenu milost zdravlja i smisla. U svakoj bolesti smijem k tebi. A kad ja ne mogu k tebi, ti dolaziš k meni. U svakoj bolesti ti si blizu, jer upravo se ondje nalaziš, gdje je tvoja milost najpotrebnija. Hvala ti za svaki tvoj pohod u bolesti i nemoći.

Gospodine, često sam bez slobode. U tamnici duše i duha. Često zarobljavam ili se dadem zarobiti. Postoje tamnice ljudskih srdaca. U toj zatočenosti dođi k meni. Probij sve zidove, oslobodi me od svih ovisnosti, otjeraj svaki strah, otmi me svakoj zloj navici. Neka se otvore vrata svih tamnica u kojima se često nalazim svojom ili tuđom krivnjom. Izbavi me, Gospodine, iz svake tamnice. Dođi k meni, jer gdje si ti, tu je sloboda, tu je radost, tu je svjetlost i mir. Dođi, Gospodine Isuse!

I učini me, Isuse, oruđem svoga mira i daj da te prepoznam u svima koje mi stavljaš na put moga života. Želim se na času suda naći pred tobom s desne strane među izabranim ovcama.